

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42Cob/72/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815220077
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:3815220077.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD., členiek senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Andrey Gindlovej v právnej veci žalobcu veci žalobcu OSP, a.s., Obchod. Stavebníctvo. Podnikanie Prievidza, so sídlom Košovská cesta č. 24, 971 31 Prievidza, IČO: 31 560 440, právne zast.: JUDr. Roman Henčel, advokát so sídlom ul. G. Švéniho 8, 971 01 Prievidza proti žalovanému Hornonitrianska knižnica v Prievidzi, so sídlom F. Madvu 327/2, 971 01 Prievidza, právne zast.: JUDr. Dašou Taschovou, advokátkou so sídlom ul. M. Mišíka I. 2752/4A, 971 01 Prievidza, o zaplatenie 23.233,91 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 7Cb/53/2015-467 zo dňa 12. júna 2023 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Prievidza č.k. 7Cb/53/2015-467 zo dňa 12. júna 2023 potvrdzuje.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím žalobu o zaplatenie 17.959,94 Eur s 9,05 % úrokom z omeškania z dlžnej sumy 17.959,94 Eur od 01.11.2015 do zaplatenia zamietol. Druhou výrokovou vetou priznal žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 95,96 % a treťou výrokovou vetou priznal žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Okresný súd uviedol, že žalobca žalobou zo dňa 30.12.2015 domáhal proti žalovanému zaplatenia 23.233,91 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.12.2014 bola medzi stranami sporu uzavretá Zmluva o dielo č. 16/2014, predmetom ktorej bola realizácia stavebných prác v rozsahu „Odstránenie havárie kotolne v budove Hornonitrianskej knižnice v Prievidzi“. Zmluvne dohodnutý rozsah prác bol časovo rozdelený na dve etapy, pričom ukončenie prác v prvej etape bolo dohodnuté v termíne do 31.12.2014 a v druhej etape do 28.03.2015. Vzhľadom na to, že sa jednalo o riešenie havarijného stavu, ako zhotoviteľ diela vykonal pre žalovaného ako objednávateľa diela v jeho priestoroch práce v rozsahu prvej etapy, ktoré boli žalovanému fakturované Faktúrou č. 22114019, vystavenou dňa 19.12.2014 na sumu 31.845,71 Eur, s termínom splatnosti do 02.01.2015. Faktúra bola žalovanému doručená dňa 19.12.2014 a žalovaný neuhradil ani len časť fakturovanej sumy. Vzhľadom na správanie žalovaného sa žalobca listom zo dňa 23.03.2015 obrátil na Trenčiansky samosprávny kraj, ktorý je zriaďovateľom žalovaného so žiadosťou o pomoc pri riešení vzniknutej situácie. Vo vyjadrení zo dňa 18.06.2015 mu Trenčiansky samosprávny kraj oznámil, že nespochybuje, že dňa 16.12.2014 bola medzi stranami sporu uzavretá Zmluva o dielo č. 16/2014, v ktorej za predmet diela bola dohodnutá celková cena 65.850,- Eur s DPH. Zároveň však uviedol, že vzhľadom na hodnotu zákazky bol žalovaný, ako verejný obstarávateľ, povinný postupovať spôsobom zadávania podlimitnej zákazky, vrátane zverejnenia výzvy vo vestníku verejného obstarávania, pričom však vykonal len cenový prieskum, čo Trenčiansky samosprávny kraj označil za porušenie zákona o verejnom obstarávaní. Tiež sa v liste zo

dňa 18.06.2015 vyjadril, že Zmluva o dielo č. 16/2014 bola zmluvou, ktorú bolo potrebné bezodkladne zverejniť podľa § 5a zák. č. 211/2000 Z.z., a to na webovej stránke žalovaného, k čomu nedošlo. Poukázal aj na ustanovenie § 47a ods. 4 Občianskeho zákonníka (OZ), podľa ktorého, ak sa povinne zverejňovaná zmluva nezverejní do 3 mesiacov odo dňa jej uzatvorenia platí, že k uzatvoreniu zmluvy nedošlo. Žalobca uviedol, že Trenčiansky samosprávny kraj spochybnil aj rozsah prác fakturovaných vo Faktúre č. 22114019. Následne sa listom zo dňa 25.06.2015, žalobca obrátil na žalovaného s návrhom na začatie jednaní o vyriešení sporu vo veci plnenia zo Zmluvy o dielo č. 16/2014. Žalovaný v liste zo dňa 03.07.2015, poukázal na stanovisko Trenčianskeho samosprávneho kraja zo dňa 18.06.2015 a úhradu Faktúry č. 22114019 v celom rozsahu odmietol. Žalobca uviedol, že žalovaný ho listom zo dňa 06.08.2015 vyzval, aby vykonal demontáž kotlov a zabudovaných prvkov, ktoré v jeho priestoroch namontoval. Žalobca považoval za podstatné, že kotly s príslušenstvom kúpil od svojho dodávateľa, a to spoločnosti INSTA-PL, s.r.o. Prievidza, pričom sa zaviazal za dodané kotly a materiál riadne zaplatiť. Z dôvodu, že žalovaný nezaplatil faktúru č. 22114019, sa žalobca dostal do omeškania s úhradou faktúr za dodané kotly a príslušenstvo voči uvedenému dodávateľovi, pričom v čase podania žaloby prebiehal na Okresnom súde Prievidza súdny spor, ktorý inicioval (dodávateľ) o zaplatenie 17.151,82 Eur s príslušenstvom (č. k. 7Cb 20/2015). Žalobca uviedol, že vzhľadom na existujúci splatný záväzok voči INSTA-PL, s.r.o. Prievidza, v priamej súvislosti s výzvou žalovaného na demontáž kotlov a príslušenstva, sa obrátil so žiadosťou na túto spoločnosť, či v prípade, ak by realizoval demontáž kotlov a príslušenstva, či by toto zariadenie prevzala späť a tým, by si kompenzovala svoju splatnú pohľadávku. Spoločnosť INSTA-PL, s.r.o. Prievidza sa však vyjadrila, že ako predajca kotlov a príslušenstva nemôže prevziať späť tovar, ktorý už bol vybalený a namontovaný z dôvodu, že by už o tento tovar nemal nikto záujem.

3. Žalobca uviedol, že vzhľadom na vyjadrenie dodávateľa kotlov, oznámil žalovanému, že ich demontáž nevykoná, a že jeho žiadosť považuje za nedôvodnú a bude od neho žiadať úhradu za vykonané práce a dodávky. Tiež mu oznámil, že na základe jeho námietky voči Faktúre č. 22114019 prehodnotil rozsah skutočne zrealizovaných prác, pričom z výšky dohodnutej ceny za prvú etapu prác odpočítal sumu za práce, ktoré neboli z dôvodu na strane žalovaného, zrealizované. Požiadal ho o zaplatenie takto určenej ceny za skutočne zrealizované práce vo výške 23.233,91 Eur s termínom zaplatenia do 31.10.2015, a súčasne mu doručil krycie listy rozpočtových nákladov. Žalovaný na výzvu reagoval listom zo dňa 04.11.2015 s tým, že požadovanú sumu nezaplatí a opakovane ho vyzval na demontáž kotlov s príslušenstvom. Uviedol, že ak došlo k bezdôvodnému obohateniu, tak je možné, aby si ho žalobca prevzal.

4. Žalobca mal za to, že ak Zmluva o dielo č. 16/2014 nebola zo strany žalovaného ako objednávateľa diela zverejnená, a s poukazom na § 47a ods. 4 OZ sa na ňu hľadí ako keby nebola uzatvorená, nemôže to byť na jeho ujmu ako zhotoviteľa diela. V tejto súvislosti poukázal na § 542 ods. 1 Obchodného zákonníka (ObZ), z ktorého je zrejmé, že ak zhotoviteľ zhotovuje vec u objednávateľa, objednávateľ znáša nebezpečenstvo škody na zhotovenej veci a je jej vlastníkom, ak zmluva neurčuje niečo iné. V Zmluve o dielo č. 16/2014 si strany sporu nedohodli v súvislosti s prechodom vlastníckeho práva a s prechodom nebezpečenstva škody na zhotovenej veci iné, ako určuje zákon. Z tohto dôvodu bol názoru, že vlastníkom kotlov a príslušenstva, ktoré namontoval v súlade s pôvodnou objednávkou, je žalovaný. Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 ObZ, ak má k zhotovenej veci vlastnícke právo objednávateľ a vec nemožno vrátiť vzhľadom na jeho povahu a záväzok zanikol z dôvodov, za ktoré zodpovedá objednávateľ, môže zhotoviteľ od objednávateľa žiadať úhradu ceny vecí, ktoré účelne obstaral a ktoré sa zabudovaním stali súčasťou zhotovovanej veci za predpokladu, že cena týchto vecí nie je zahrnutá v nároku zhotoviteľa podľa § 548 ods. 2 ObZ. Žalobca bol toho názoru, že má nárok na zaplatenie ceny za časť zrealizovaného diela v rozsahu ceny, na ktorú by mal nárok podľa zmluvy pri odpočítaní toho, čo ako zhotoviteľ ušetril nevykonaním diela v plnom rozsahu. Týmto spôsobom vypočítal cenu, na ktorej zaplatenie má voči žalovanému nárok v rozsahu 23.233,91 Eur, ktorá vyplýva z krycích listov rozpočtu. Žalobu po hmotnoprávnej stránke odôvodnil záväzkovým vzťahom medzi stranami sporu (Zmluva o dielo č. 16/2014), z ktorého vykonal časť dohodnutého diela a žalovaný sa zaviazal zaplatiť dohodnutú cenu za zmluvne dohodnutých podmienok. Uplatnený nárok odôvodnil ust. § 542 ods. 1, § 544 ods. 1, ods. 2 a § 548 ods. 2 ObZ, ktoré upravujú prechod vlastníckeho práva a nároky zhotoviteľa v prípade, ak dôjde k zániku z dôvodov na strane objednávateľa diela. Z dôvodu omeškania s úhradou splatného záväzku si uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania 9,05 % ročne zo sumy 23.233,91 Eur od 01.11.2015 do zaplatenia.

5. Okresný súd uviedol, že žalovaný navrhol žalobu zamietnuť s odôvodnením, že žalovaný zastúpený A. B. C. vyhlásil dňa 12.12.2014 verejné obstarávanie na predmet diela „Odstránenie havárie kotolne na Záhradníckej ulici“, a to zaslaním oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, konkrétnym osloveným uchádzačom - 3 spoločnostiam s tým, že každá mala uviesť svoju cenovú ponuku na vykonanie diela. Dňa 16.12.2014 bola vyhotovená zápisnica z vyhodnotenia predložených cenových ponúk, podľa ktorých sa najlepšie umiestnil žalobca. Ešte v ten istý deň s ním bola uzatvorená Zmluva o dielo č. 16/2014, pričom dohodnutá cena diela predstavovala 65.850,- Eur s DPH. Vzhľadom na hodnotu zákazky bol povinný ako verejný obstarávateľ, postupovať postupom zadávania podlimitnej zákazky, vrátane zverejnenia výzvy vo vestníku verejného obstarávania. Uvedené verejné obstarávanie však bolo iba cenovým prieskumom, čo porušovalo zákon o verejnom obstarávaní. Preto Zmluva o dielo č. 16/2014, je absolútne neplatným právnym úkonom. Navyše predmetná zmluva, je zmluvou povinne a bezodkladne zverejňovanou (podľa § 5a zák. č. 211/2000 Z.z.). Takáto zmluva nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej zverejnení. Ak sa povinne zverejňovaná zmluva nezverejní do troch mesiacov odo dňa jej uzavretia platí, že k uzavretiu zmluvy, nedošlo. Zmluva o dielo č. 16/2014, je preto neplatná a neúčinná.

6. Pokiaľ ide o faktúru na sumu 31.845,71 Eur, ktorá bola vystavená na základe predmetnej zmluvy, táto sa týka prác, ktoré podľa názoru žalovaného neboli vôbec uskutočnené, resp. neboli uskutočnené v požadovanej výške (rozsahu). Faktúra bola založená na krycom liste rozpočtu v eurách, avšak zamestnanec Trenčianskeho samosprávneho kraja, t. j. jeho zriaďovateľa, po vykonanej obhliadke vyznačil v tomto krycom liste uskutočnené práce a neuskutočnené práce, pričom je zrejmé, že väčšina prác vykonaná nebola. Z týchto dôvodov by nebolo možné uhradiť faktúru žalobcu ani v prípade platnosti a účinnosti Zmluvy o dielo č. 16/2014.

7. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, tak tento nárok bol zo strany žalobcu po prvýkrát uplatnený až v jeho výzve zo dňa 16.10.2015. V predchádzajúcej komunikácii si žalobca nárokoval úhradu prác fakturovaných na základe neplatnej zmluvy, a pritom vo vyššej sume (31.845,71 Eur s DPH), než následne vo výzve zo dňa 16.10.2015. Pokiaľ ide o výšku požadovaného bezdôvodného obohatenia, žalovaný poukázal na to, že peňažná náhrada sa poskytne, iba ak vydanie bezdôvodného obohatenia nie je možné. Predmetom zmluvy boli aj kotly s príslušenstvom, ktoré je možné vydať. Listom zo dňa 06.08.2015 vyzval žalobcu na demontáž dodaných kotlov a prvkov, v lehote do 31.08.2015, k čomu nedošlo a to napriek tomu, že v priloženom liste zo dňa 27.08.2015 žalobca uviedol, že takáto demontáž a prevzatie kotlov je možné. Týmto sám potvrdil, že je možné vydať časť bezdôvodného obohatenia, avšak jeho vydanie bolo zmarené jeho nekonaním. Žalovaný upozornil, že žalobca ani v žalobe netvrdí, že kotly nie je možné vydať, problém bol v tom, že ich nevie vrátiť svojmu dodávateľovi. Preto sa vyjadril, že demontáž a ani ich prevzatie nevykoná, nie že je to nemožné.

8. Žalovaný uviedol, že v prvom rade je potrebné, aby si žalobca prevzal bezdôvodné obohatenie, ktoré je možné vydať. Následne je potrebné určiť hodnotu bezdôvodného obohatenia, ktoré nie je možné vydať (hodnota výkonov, teda prác), a to znaleckým dokazovaním. Aj s ohľadom na predchádzajúce neopodstatnené a prehnané nároky žalobcu, nie je možné vyčíslit hodnotu prác, a teda bezdôvodného obohatenia iba na základe ním vypracovaného krycieho listu rozpočtu. Žalovaný pripomenul, že žalobca bol upozomený, že zákazka na Rekonštrukciu kotolne bola predmetom verejného obstarávania a v prípade, že z jeho strany nedôjde k demontáži kotlov a príslušenstiev, budú tieto demontované na jeho riziko úspešným uchádzačom uvedeného verejného obstarávania v rámci rekonštrukčných prác. K tomu aj reálne došlo. Ďalej uviedol, že argumentácia žalobcu v žalobe je nejasná. V závere žaloby uvádza, že svoj nárok opiera o záväzkový vzťah - zmluvu o dielo. Zároveň však v texte žaloby uznáva, že zmluva nie je z dôvodu jej nezverejnenia platná a účinná, a argumentuje nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia.

9. Žalobca k tvrdeniu žalovaného, že primárne si mal od žalovaného prevziať kotly, poukázal na rozhodnutie R 1/1979 (s. 17 ods. 2 a 3) s tým, že z neho vyplýva, že Občiansky zákonník v ustanovení § 458 ods. 1 určuje spôsob, ako aj rozsah povinnosti toho, kto neoprávnene získal majetkový prospech a to tak, že musí vydať všetko, čo bolo neoprávnene získané. Pokiaľ nie je možné vrátiť to, čo bolo prijaté, treba poskytnúť peňažnú náhradu, ktorá znamená ekonomickú protihodnotu toho, čo nemožno in natura vrátiť. Ďalej poukázal na rozhodnutie R 30/1977 s tým, že z neho vyplýva, že pri úvahe o tom, či je dobre možné vydanie toho čo bolo neoprávnene získané, treba prihliadnuť na všetky dôsledky tohto navrátenia do predošlého stavu, a to najmä z hľadiska hospodárnosti, aby totiž nedochádzalo k

nemu za cenu znehodnotenia, alebo dokonca zničenia vecí, ktoré by inak mohli slúžiť svojmu účelu tam, kde boli umiestnené (zabudované), a aby tiež nedochádzalo k ďalším nákladom, ktoré by bolo potrebné vynaložiť na demontáž vrátených vecí.

10. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 7Cb 53/2015-278 zo dňa 27.08.2020, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 18.427,32 Eur s 9,05 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 18.427,32 Eur od 01.11.2015 do zaplataenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalobcovi priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania, v rozsahu 58,62 % (III. výrok). Rozhodnutie odôvodnil tým, že uplatnený nárok posudzoval ako nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia. Dospel k záveru, že vydanie bezdôvodného obohatenia in natura, nie je dobre možné, lebo kaskáda troch kotlov Viessmann Vitodens 200W 30-60 kW, celkový výkon 17-180 kW, vrátane regulácie Vitotronic 300-K, vonkajšieho snímača a ďalšieho príslušenstva, mohla slúžiť svojmu hospodárskemu účelu tam, kde bola (v kotolní žalovaného) montážou umiestnená, jej výkon bol určený v zmysle vypracovanej projektovej dokumentácie individuálnych vlastností budovy, výpočtu tepelných strát i ďalších parametrov a žalobca ju montážou uviedol do stavu pred spustením do prevádzky. Ak by žalovaný nepristúpil k jej demontáži, nemusel by vynaložiť s tým súvisiace náklady, preto je žalovaný povinný poskytnúť žalobcovi za ňu peňažnú náhradu 17.959,94 Eur, ktorá predstavuje jej cenu obvyklú v danom mieste a čase. Žalobu považoval za opodstatnenú aj v časti o zaplataenie 467,38 Eur s príslušenstvom, ktorá predstavovala cenu za poskytnuté výkony a s tým súvisiaci materiál. V prevyšujúcej časti okresný súd žalobu zamietol, lebo žalobca nepreukázal, že by v danom mieste a čase bolo potrebné na získanie rovnakého plnenia vynaložiť vyššie náklady.

11. Proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 7Cb 53/2015-278 zo dňa 27.08.2020 podal žalovaný odvolanie v časti vo výroku I., čo do zaplataenia 17.959,94 Eur s 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 17.959,94 Eur od 1.11.2015 do zaplataenia, a vo výroku III. o náhrade trov konania. Žalovaný namietol, že peňažné plnenie sa vydáva ako bezdôvodné obohatenie pri vykonaných prácach, ktoré nie je možné vrátiť, avšak pri veciach - demontovaných veciach - má pred finančným plnením jednoznačne prednosť naturálna reštitúcia. Dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že žalobcom dodané kotly sú demontovateľné. K použitému judikátu R 30/1977 uviedol, že bolo potrebné posúdiť aj rozdiel medzi znehodnotením vecí, teda zánikom hodnoty vecí (vec je tak ďalej nepoužiteľná) a medzi znížením hodnoty vecí (napr. z dôvodu skrátenej záručnej doby a neoriginálneho obalu). Uvedené je základným východiskom pri hodnotení hospodárnosti naturálneho vydania. Pri demontáži kotlov bolo možné uvažovať len o znížení hodnoty kotlov, nie o ich znehodnotení. Upozornil, že žalobca mal možnosť kotly predať spoločnosti H.D.K., spol. s r.o. Považská Bystrica, ktorá napokon rekonštrukciu kotolne vykonávala, avšak ponúkaná cena sa mu javila ako nízka, a preto k ich predaju nepristúpil. Žalovaný prvoinštančným súdom vytýkal, že pokiaľ sa dôsledkami naturálnej reštitúcie zaoberal u žalobcu, objektívne sa mal nimi zaoberať aj u žalovaného a tiež, že sa vôbec nevysporiadal s otázkou vlastníctva k demontovaným kotlom. Nárok žalobcu na zaplataenie 467,38 Eur s príslušenstvom žalovaný nespochybnil.

12. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 8Cob 15/2021-353 zo dňa 31.03.2022, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v napadnutej časti o zaplataenie 17.959,94 Eur s 9,05 % úrokom z omeškania zo sumy 17.959,94 Eur od 01.11.2015 do zaplataenia a vo výroku III. o náhrade trov konania, a vec v rozsahu zrušenia mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že v zmysle § 47a ods. 4 OZ platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že k uzatvoreniu zmluvy o dielo nedošlo. Nakoľko zo strany žalobcu došlo v prospech žalovaného k poskytnutiu plnenia z absolútne neplatnej zmluvy o dielo, bolo potrebné postupovať podľa § 451 OZ, ktorý upravuje vydanie bezdôvodného obohatenia, v danom prípade ako plnenia z neplatného právneho úkonu. Čo sa týka rozsahu vydania bezdôvodného obohatenia, uviedol, že správne súd prvej inštancie odkázal na § 458 ods. 1 OZ. Odvolací súd však mal za to, že pokiaľ pri aplikácii § 458 ods. 1 OZ dospel okresný súd k záveru, že v danom prípade vydanie bezdôvodného obohatenia (teda vydanie Kaskády troch kotlov Viessmann vrátane príslušenstva) in natura nebolo možné, a preto bol žalovaný povinný poskytnúť žalobcovi peňažnú náhradu, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávnych skutkových zistení a z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

13. Odvolací súd uviedol, že Občiansky zákonník preferuje v prvom rade obnovenie pôvodného právneho stavu, teda plnenie sa musí vrátiť v rovnakom rozsahu, ako bolo prijaté. Vychádza sa prioritne zo zásady naturálnej reštitúcie, t. j. musí byť v zásade vrátené všetko, čo bolo na základe

neplatnej zmluvy prijaté. Iba vtedy, ak to nie je dobré možné, musí byť poskytnutá peňažná náhrada ako protihodnota toho, čo nemožno vydať. Z uvedeného vyplýva, že predovšetkým je potrebné posúdiť, či je možné bezdôvodné obohatenie vydať in natura, a to najmä z hľadiska hospodárnosti ako aj z technického hľadiska. Až v prípade, keď vydanie poskytnutých vecí nie je dobre možné (napr. ak medzitým došlo k zničeniu, poškodeniu, odcudzeniu alebo k strate vecí, ktorá sa má vydať) alebo ak bezdôvodné obohatenie spočívalo vo výkonoch, alebo je obnovenie predchádzajúceho stavu technicky vylúčené, ale i vtedy, ak vydanie vecí in natura je ekonomicky neúčelné, najmä s prihliadnutím na všetky dôsledky, ku ktorým by vrátením vecí došlo, prichádza do úvahy poskytnutie peňažnej náhrady. Odvolací súd ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že predmetné kotly, resp. kaskáda kotlov boli síce v objekte žalovaného namontované, ale bez toho, aby boli spustené do prevádzky, došlo len k zapojeniu kotlov do zostavy bez pripojenia na dymovod. Zo svedeckých výpovedí A. D. E., C. F. a A. G. H. vyplynulo, že kotly ich rozbalením, montážou a následnou demontážou stratili na hodnote, a bolo by ich síce možné predať buď jednotlivu, alebo ako zariadenie zapojené do kaskády, ale len za zostatkovú cenu. Z vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že kotly sú ako individuálne zariadenia stále funkčné, existujú, neboli doposiaľ uvedené do prevádzky, teda neboli používané, a zo žiadneho z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie nevyplýva ich poškodenie z hľadiska technickej využiteľnosti. Po demontáži sa nachádzajú v priestoroch u žalovaného, ktorý nie je ich vlastníkom, ani ich neužíva.

14. Odvolací súd zdôraznil, že pod hospodárskym hľadiskom a ekonomickou neúčelnosťou pri posudzovaní toho, či je možné vydať bezdôvodné obohatenie in natura, je potrebné chápať okolnosti súvisiace s možnými následkami vydania predmetu bezdôvodného obohatenia, akými sú znehodnotenie či zničenie vecí, ktoré by inak mohli slúžiť svojmu účelu. Pod ekonomickou neúčelnosťou však nemožno chápať skutočnosť, že pre osobu, ktorej sa má vec in natura vrátiť, táto vec stratila na jej hodnote, a že ju prípadne nemôže speňažiť za rovnakú cenu, ako ju pri plnení povinnosti z neplatného právneho úkonu poskytol tomu, kto mu ju má vydať. Zo znenia § 458 OZ nepochybne vyplýva, že ak vec existuje a z technického hľadiska je možné ju vydať bez toho, aby došlo k jej zničeniu alebo poškodeniu, alebo k vzniku ďalších škôd súvisiacich s jej demontážou (napríklad búraním, zrúcaním časti objektu, v ktorej vec bola zabudovaná), prioritu pri vydaní bezdôvodného obohatenia má plnenie in natura. Poskytnutie peňažnej náhrady prichádza do úvahy, len ak to nie je dobre možné, a ak bezdôvodné obohatenie spočívalo vo výkonoch. Odvolací súd uložil okresnému súdu, aby sa v ďalšom konaní opätovne vysporiadal s nárokom žalobcu na zaplatenie 17.959,94 Eur s príslušenstvom z hľadiska kritérií stanovených v § 458 OZ, nanovo vyhodnotil vykonané dôkazy, prípadne doplnil dokazovanie v rozsahu potrebnom pre zistenie, či sú skutočne naplnené podmienky pre poskytnutie peňažnej náhrady.

15. Okresný súd vykonal dňa 02.12.2022 obhliadku, z ktorej zistil, že v kotolni žalovaného sa nachádzajú tri kotle Viessmann Vitodens 200W 30-60 kW, hydraulická kaskáda pre radovú zostavu, hydraulická výhybka DN 65 na DN 80, spalínová kaskáda pre 3 - kotlové zariadenia, ponorné púzdro.

16. Po obhliadke ostalo medzi stranami sporné, či regulácia Vititronic 300K a vonkajšie snímače (v cene spolu 2.637 Eur bez DPH) boli žalovanému dodané, keďže u žalovaného sa nenachádzajú.

17. Žalobca po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu zotrval na tvrdení, že vydanie in natura je vzhľadom na všetky okolnosti ekonomicky neúčelné. Nestotožnil sa s tým, že v prípade straty demontovaných vecí na neho prešlo nebezpečenstvo škody na veci. Tvrdil, že reguláciu Vitotronic 300-K aj s vonkajšími snímačmi žalovanému dodal, čo preukazoval podkladom ku fakturácii od INSTA-PL, s.r.o. a odkazom na vyjadrenie C. F. pri obhliadke. Žalovaný naďalej tvrdil, že vydanie kotlov možné je a poprel, že by mu regulácia Vitotronic 300-K a vonkajší snímač boli dodané. Uviedol, že všetko, čo bolo demontované je zabalené v krabiciach a poukázal na výpoveď C. F. zo dňa 28.02.2020. Zdôraznil, že žalobca nepreukázal, že by žalovanému dodal aj reguláciu a vonkajší snímač.

18. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonanie dokazovania nie je podkladom pre vyvodenie záveru, že by pred dátumom 16.12.2014 došlo k mimoriadnej, t. j. k náhle nepredvídateľnej udalosti, ktorá by spôsobila odchýlku od ustáleného prevádzkového stavu a s dôsledkom takým, že by došlo k úniku nebezpečných látok alebo k pôsobeniu iných ničivých faktorov, ktoré by mali vplyv na život, zdravie alebo majetok. Kotle bolo síce potrebné reštartovať (pričom jeden z nich zostával nefunkčný), čo ale bolo dôsledkom ich morálneho a fyzického opotrebovania. Tieto situácie bolo možné predvídať, keďže išlo o stav, ktorý sa v predchádzajúcich obdobiach opakoval. Pokiaľ ide o výpoveď A. B. C. v

konaní ČVS: ORP-395/1-VYS-PD-2015 vyplýva z nej, že po dátume 16.12.2014 sa spojzdnili dva staré kotly, teda tieto kotly, ktoré boli morálne i fyzicky opotrebované (tretí kotol pred dátumom 16.12.2014 bol a naďalej zostal nefunkčný). Tieto zistenia sú podkladom pre vyvodenie záveru, že Zmluva o dielo č. 16/2014 svojím účelom obchádzala ustanovenie § 101 zák. č. 25/2006 Z.z. v znení účinnom ku dňu 16.12.2014, čo zakladá jej neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka (posudzované výlučne ako prejudiciálna otázka).

19. Okresný súd poukázal na to, že v ust. § 47a ods. 4 Občianskeho zákonníka je riešená situácia, kedy sa povinne zverejňovaná zmluva podľa § 5a zák. č. 211/2000 Z.z. nezverejnila. Ak povinne zverejňovaná zmluva nebola zverejnená najneskoršie do troch mesiacov od jej uzavretia (alebo od udelenia súhlasu, ak sa tento vyžaduje) platí nevyvrátiteľná domnienka, že k uzavretiu zmluvy nedošlo. Zmluva o dielo č. 16/2014 bola podľa § 5a ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z., povinne zverejňovanou zmluvou na webovom sídle žalovaného. Zmluva o dielo č. 16/2014 sa do troch mesiacov odo dňa jej uzavretia nezverejnila. Platí tak nevyvrátiteľná právna domnienka, že k uzavretiu Zmluvy o dielo č. 16/2014, vôbec nedošlo.

20. Okresný súd uviedol, že Občiansky zákonník nerozlišuje medzi právnym úkonom, ktorý vôbec nevznikol a právnym úkonom absolútne neplatným. Prípady neexistencie právneho úkonu pritom zahŕňa do kategórie absolútne neplatných právnych úkonov, pričom odkázal na doktrinálny výklad s. 99, II. Zväzok, Obchodný zákonník, Veľký komentár, Oľga Ovečková a kolektív, 2017. S poukazom na uvedené skutočnosti sa Zmluva o dielo č. 16/2014 zahŕňa do kategórie absolútne neplatných právnych úkonov.

21. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že uplatnený nárok na zaplatenie 17.959,94 Eur, posudzoval ako nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia. S poukazom na jeho zistenia bolo z technického hľadiska možné vydať hlavnú vec s príslušenstvom (a to s tým príslušenstvom, ktoré žalobca skutočne dodal žalovanému) in natura. Uviedol, že pod hospodárskym hľadiskom a ekonomickou neúčelnosťou pri posudzovaní toho, či je možné vydať bezdôvodné obohatenie in natura, je potrebné rozumieť okolnosti súvisiace s možnými následkami vydania predmetu bezdôvodného obohatenia, akými sú znehodnotenie, či zničenie vecí, ktoré by inak mohli slúžiť svojmu účelu. Pod ekonomickou neúčelnosťou však nemožno chápať skutočnosť, že pre osobu, ktorej sa má vec in natura vrátiť, táto stratila na jej hodnote, a že ju prípadne nemôže speňažiť za rovnakú cenu, za akú ju pri plnení povinnosti z neplatného právneho úkonu poskytol tomu, kto mu ju má vydať (bod 25. rozhodnutia Krajského súdu Trenčín č. k. 8Cob 15/2021-353 zo dňa 31.03.2022).

22. Okresný súd uviedol, že z obhliadky vykonanej dňa 02.12.2022 mal preukázané, že tri kotle Viessmann Vitodens 200W 30-60 kW, hydraulická kaskáda pre radovú zostavu, hydraulická výhybka DN 65 na DN 80, spalínová kaskáda pre 3 - kotlové zariadenia a ponorné puzdro existujú a je možné ich vydať, avšak žalobca predmetom konania neurobil nárok o naturálnu reštitúciu. Preto okresný súd žalobu o zaplatenie ich peňažnej náhrady, zamietol.

23. Okresný súd mal z obhliadky vykonanej dňa 02.12.2022 preukázané, že u žalovaného sa nenachádza: regulácia Vitotronic 300-K a vonkajší snímač, plastová vložka pr. 150, výška 7,5 m, päťkové koleno plus ukončenie, snímač hydraulickej výhybky (1 ks), regulácia Vitotronic 200-H HK3B (1 ks), kaskádový modul HC 1 (3 ks), rozšírenie pre 2 a 3 vykurovací okruh (1 ks), modul komunikácie LON (2 ks), LON komunikačné vedenie a koncový odpor (2 ks), diaľkové ovládanie Vitotrol 200 A (3 ks), príložný termostat na obmedzenie maximálnej teploty (3 ks), Aquaset 500-N (1 ks), regeneračná soľ 3 krát 25 kg a tester na meranie tvrdosti (1 súbor), neutralizačné zariadenie Geno Neutra (1 súbor), 8 kg granulát (1 súbor). Vo vzťahu k týmto veciam okresný súd uviedol, že poskytnutie peňažnej náhrady prichádza do úvahy aj vtedy, ak vydanie poskytnutých vecí nie je dobré možné z dôvodu, že už neexistujú (stratili sa, boli odcudzené, zničené). Okresný súd upozornil, že podľa právnej úpravy Civilného sporového poriadku úspech v spore závisí od správnej a včasnej aktivity strán sporu. V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana, ak má byť v spore úspešná, musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia.

24. Okresný súd uviedol, že žalobca podkladom ku fakturácii Faktúrou č. 918122014 (č. I. 457 p.v.), preukazoval zoznam všetkých vecí dodaných žalovanému v rámci predmetného diela. Konštatoval, že z Faktúry č. 918122014 a z podkladu ku fakturácii vyplýva, že na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy spoločnosť INSTA-PL, s.r.o. Prievidza, dodala žalobcovi tovar za kúpnu cenu 17.959,94 Eur. Podklad ku fakturácii, ale ani faktúra č. 918122014 nepreukazujú, že príslušenstvo bolo skutočne žalobcom v rámci predmetného diela žalovanému dodané.

25. Okresný súd pripomenul, že prílohou žaloby boli aj listinné dôkazy: súhrnný list stavby, krycí list rozpočtu, prehľad rozpočtových nákladov v eurách, v ktorých sa nenachádza presná špecifikácia príslušenstva hlavnej veci. V prehľade rozpočtových nákladov v eurách pod položkou č. 6 je uvedené len: dodávka Viessmann 1 súprava. V priebehu konania, dňa 14.06.2018 žalobca predložil rozpis položky číslo 6, ktorý však nie je žalovaným podpísaný a teda nie je dôkazom o tom, že by hlavnú vec s príslušenstvom uvedeným v rozpise aj skutočne prevzal. Okresný súd uviedol, že svedok C. F. na pojednávaní dňa 28.02.2020 uviedol, že tri kotly Viessmann po ich demontáži s pracovníkmi H.D.K., spol. s r.o. Považská Bystrica, uložili do krabíc. Vykonaním obhliadky dňa 02.12.2022 súd zistil, že kotly sa skutočne v krabiciach nachádzali. Na pojednávaní dňa 28.02.2020 svedok C. F. tiež uviedol, že hydraulickú kaskádu pre radovú zostavu, hydraulickú výhybku DN 65 na DN 80, spalinovú kaskádu pre 3 - kotlové zariadenia a ponorné puzdro po ich demontáži zabalili do fólie. V čase obhliadky dňa 02.12.2022 sa uvedené príslušenstvo v kotolni žalovaného skutočne nachádzalo. Uvedený svedok sa na pojednávaní dňa 28.02.2020 nevedel vyjadriť k ďalšiemu príslušenstvu, avšak uviedol, že demontovali všetko, čo bolo namontované. Pokiaľ ide o snímač hydraulickej výhybky, vyjadril sa, že jeho montáž sa realizuje vo fáze, keď sa technologické zariadenie uvádza do prevádzky. Preto vo vzťahu k nemu predpokladal, že nebol namontovaný, a teda ani demontovaný. Svedok A. I. B. uviedol, že úplnosť dodávky by bolo možné zistiť na základe porovnania s dodacím listom. V súvislosti s jeho výpoveďou okresný súd uviedol, že tento listinný dôkaz by však preukázal len úplnosť dodávky od predávajúcej spoločnosti INSTA-PL, s.r.o. Prievidza žalobcovi ako kupujúcemu, a nie žalovanému.

26. Okresný súd uviedol, že v čase prerušenia prác boli v prevádzke dva staré (pôvodné) kotly, čo znamená, že nemohla byť súčasne v prevádzke aj Kaskáda troch kotlov Viessmann Vitodens 200W 30-60 kW. Regulácia Vitotronic 300-K spája jednotky Vitodens 200W do jedného vykurovacieho komplexu. Snímač vonkajšej teploty meria teplotu prostredia a ovplyvňuje tak reguláciu vykurovacieho zariadenia. Montuje sa na vhodnom mieste vonkajšej fasády. Regulačná jednotka preberá hodnotu snímača vonkajšej teploty a následne nastaví výstupnú teplotu. I podľa e-mail podania INSTA-PL, s.r.o. Prievidza zo dňa 25.1.2023, regulácia Vitotronic 300-K a vonkajší snímač sa starajú o kompletne riadenie kaskády kotlov. Podľa vyjadrenia Viessmann, s.r.o. Bratislava, kaskáda uvedených kotlov je štandardne dodávaná aj s reguláciou Vitotronic 300-K, prípadne môže byť dodaná i samostatne. Z uvedeného vyplýva, že regulácia Vitotronic 300-K, je príslušenstvom hlavnej časti (je hospodársky určená, aby jej slúžila). Svedok C. F. na obhliadke dňa 02.12.2022 uviedol, že regulácia Vitotronic 300-K a vonkajší snímač, by sa mali nachádzať v krabici. Na pojednávaní dňa 28.02.2020 však uviedol, že do krabice vo fólii zabalené bolo uložené demontované príslušenstvo: hydraulická kaskáda pre radovú zostavu, hydraulická výhybka DN 65 na DN 80, spalinová kaskáda pre 3 - kotlové zariadenia, ponorné puzdro. Toto príslušenstvo, ako to bolo zistené na obhliadke dňa 2.12.2022, sa u žalovaného aj skutočne nachádza. Svedok dňa 28.02.2020 neuviedol, že by došlo k demontáži regulácie Vitotronic 300-K a vonkajšieho snímača, ich zabaleniu do fólie a uloženiu do krabice. Ani pokiaľ ide o ďalšie príslušenstvo, ktoré sa u žalovaného nenachádza (bod 145.), toto neuviedol.

27. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že na základe vyššie uvedených zistení nie je možné vyvodiť, že žalobca dodal žalovanému reguláciu Vitotronic 300-K a vonkajší snímač a ani ďalšie príslušenstvo (uvedené v rozpise položky číslo 6 a v podklade ku fakturácii Faktúrou č. 918122014), a ktoré sa u žalovaného nenachádza (bod 145.). Ak práce na diele boli prerušené, a teda nedokončené a v prevádzke boli dva staré (pôvodné) kotly, v dôsledku čoho nemohla byť ešte uvedená do prevádzky Kaskáda troch kotlov Viessmann Vitodens 200W 30-60 kW (tomu by musela predchádzať ešte demontáž starých (pôvodných) kotlov), tak potom k montáži regulácie Vitotronic 300-K a vonkajšieho snímača pred prerušením prác žalobcom nemohlo dôjsť, a u žalovaného sa ešte nemuseli nachádzať. Okresný súd poukázal aj na denné záznamy predložené žalobcom, z ktorých vyplýva, že došlo k montáži zostavy kotlov (kaskády), osadeniu vyrovnávača tlaku, montáži odvodu kondenzátu, nie však aj k montáži toho príslušenstva, ktoré sa u žalovaného v čase obhliadky nenachádzalo. V tejto fáze (prerušenia prác na diele) teda nebolo potrebné, aby snímač vonkajšej teploty meral teplotu prostredia, a ani aby regulačná jednotka preberala snímačom vonkajšej teploty namerané hodnoty, za účelom následného nastavenia vonkajšej teploty.

28. Okresný súd pripomenul, že nebolo úlohou spoločnosti H.D.K., spol. s r.o. Považská Bystrica zistiť, či v kotolni žalovaného sa nachádza aj príslušenstvo, ktoré by ešte nebolo namontované (dodané a nenamontované) a vykonať jeho súpis. V uvedenej fáze prác nebola potrebná ani montáž snímača

hydraulickej výhybky (z výsluchu svedka C. F. mal okresný súd preukázané, že montáž sa realizuje pred spustením kaskády kotlov do prevádzky), regulácie Vitotronic 200-H HK3B (pretože ide o ekvitermickú reguláciu pre 3 zmiešavané okruhy, ktorá spočíva v regulácii zdroja tepla v závislosti od vonkajšej teploty, pričom ako to už bolo uvedené, vonkajšiu teplotu sníma snímač vonkajšej teploty, u ktorého ešte nebola montáž potrebná, keďže boli v prevádzke dva staré (pôvodné) kotly), kaskádový modul HC 1 (je potrebný pre komunikáciu s reguláciou Vitotronic 300-K, a ktorej montáž v danej fáze prác nebola ešte potrebná a jej dodanie žalobca taktiež nepreukázal), modul komunikácie LON (je určený na výmenu údajov cez zbernicu Viessmann LON a súvisí s reguláciou Vitotronic 300-K), LON komunikačné vedenie a koncový odpor (súvisí s reguláciou Vitotronic 300-K), rozšírenie pre 2 a 3 vykurovaný okruh (kaskáda kotlov nebola spustená do prevádzky). Potrebné nebolo ani diaľkové ovládanie Vitotrol 200 A, príložený termostat na obmedzenie maximálnej teploty, Aquaset 500-N (je určený na zmäkčenie vody pre vykurovací systém), regeneračná soľ 3 krát 25 kg (spotrebný materiál) a tester na meranie tvrdosti (realizuje sa ním test tvrdosti vody), neutralizačné zariadenie Geno Neutra (zariadenie na neutralizáciu kondenzátu). Ide o príslušenstvo, ktoré sa montuje, respektíve je potrebné, aby bolo odovzdané objednávateľovi až po spustení vykurovacieho systému (kaskády kotlov) do prevádzky.

29. Okresný súd na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, že žalovanému dodal i to príslušenstvo, ktoré sa u neho nenachádza, a že pokiaľ sa u neho nenachádza, tak, že sa u neho stratilo, zničilo, znehodnotilo alebo bolo odcudzené. Uviedol, že žalobca nemá nárok na zaplatenie peňažnej náhrady za toto príslušenstvo a preto žalobu i v tejto časti ako neopodstatnenú zamietol.

30. Okresný súd ďalej uviedol, že žalovaný neprevzal od žalobcu dielo (Zmluva o dielo č. 16/2014 je neplatným právnym úkonom) a k prechodu nebezpečenstva škody na dielo (strata, zničenie, poškodenie, znehodnotenie vecí, respektíve jej príslušenstva) na žalovaného neprešlo. Okresný súd pripomenul, že na pojednávaní dňa 12.05.2023 právny zástupca žalobcu uviedol, že je potrebné rozlišovať medzi peňažnou náhradou za veci dodané a peňažnou náhradou za veci nedodané, a že alternatívne navrhuje posúdiť pri jednotlivých komponentoch, ktoré neboli dodané, priznať náhradu v peniazoch za časti zariadenia, ktoré neboli dodané. V súvislosti s uvedeným vyjadrením právneho zástupcu žalobcu okresný súd uviedol, že uvažovať o peňažnej náhrade je možné len u tých vecí, ktoré žalobca dodal (a nie nedodal) žalovanému.

31. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 CSP. Uviedol, že žalobca urobil predmetom konania nárok o zaplatenie sumy 23.233,91 Eur s príslušenstvom. Úspešný bol v sume 467,38 Eur a neúspešný v sume 22.766,53 Eur. Úspech žalovaného predstavuje 97,98 % a úspech žalobcu 2,02 %. Celkový úspech žalovaného je 95,96 %. Súd priznal žalovanému proti žalobcovi právo na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 95,96 %. Okresný súd poukázal na § 396 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak odvolací súd zruší rozhodnutie, a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu okresný súd priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

32. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca napadol všetky výrokové vety rozhodnutia okresného súdu, výroky I. až III.

33. Žalobca sa v odôvodnení odvolania stotožnil s prvým rozhodnutím okresného súdu, ktoré bolo zrušené odvolacím súdom a v ktorom okresný súd uviedol, že vydanie bezdôvodného obohatenia nie je dobre možné a že žalovaný je povinný žalobcovi poskytnúť peňažnú náhradu. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že súdny spor vyvolalo správanie žalovaného a porušenie povinnosti na strane žalovaného. Práve žalovaný spôsobil, že sa Zmluva o dielo č. 16/2014 stala absolútne neplatnou, a to tým, že nespĺnil povinnosť zmluvu v zákonnej lehote zverejniť. Mal za to, že zo správania žalovaného vyplýva, že mal záujem na tom, aby dielo dodal iný zhotoviteľ napriek tomu, že už podstatná časť diela bola dodaná a namontovaná.

34. Žalobca pripustil, že medzi stranami nie je sporné, že uplatnený nárok je žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ako k tomu dospel aj okresný súd. Pripomenul, že sporným v konaní bol a je spôsob vyrovnania, teda vydania bezdôvodného obohatenia, ako aj

výška prípadného peňažného vyrovnania. Zdôraznil, že nesúhlasí s tvrdením, že zabudované kotly aj s príslušenstvom je možné vydať a že žalobcovi patrí len nárok na peňažnú náhradu v rozsahu poskytnutých výkonov (467,38 Eur), ktorý už nebol predmetom rozhodovania po vrátení vecí.

35. Žalobca mal za to, že kotly boli využiteľné aj pre žalovaného, ktorý ich mohol reálne využiť, keďže spĺňali tak po technickej stránke, ako aj kapacitne požiadavky žalovaného v rámci vykonanej rekonštrukcie kotolne a nebolo potrebné ich demontovať. Poukázal na vyjadrenie konateľa spoločnosti H.D.K., s.r.o., ktorý uviedol, že vo svojej praxi sa nestretol s tým, aby zhotoviteľ diela potom, ako kotly demontoval, ich použil na inej stavbe. Zhodne s vyjadreniami prezentovanými pred súdom prvej inštancie poukázal na rozhodnutie R 1/1979 a R 30/1977. Mal za to, že žalobca v konaní preukázal, že pri prihlíadnutí na všetky dôsledky vydania vecí in natura z hľadiska hospodárnosti bolo pre žalovaného ako objednávateľa diela nevhodné a nelogické, ak v čase, keď boli kotly namontované, žiadal od žalobcu, aby si ich prevzal. Kotly mohli plne slúžiť účelu kotolne, boli už zabudované a ich demontážou vznikli ďalšie náklady potrebné na ich demontáž. Zároveň stratili svoju hodnotu v dôsledku morálneho opotrebenia. Mal preto za to, že pôvodné rozhodnutie okresného súdu, ktorý v prvom rozhodnutí dospel k záveru, že veci nebolo možné vrátiť, bolo skutkovo správne.

36. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil s rozhodnutím okresného súdu v tom, že mu nepatrí žiadna peňažná náhrada z dôvodu, že neunesol dôkazné bremeno a v konaní nepreukázal, že všetky veci boli žalovanému dodané. Poukázal na ohliadku vykonanú dňa 02.12.2022, kedy bolo zistené, že u žalovaného sa nenachádzajú veci uvedené v bode 145 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu. Mal za to, že okresný súd nesprávne vyhodnotil výpoveď svedka F. pri ohliadke dňa 02.12.2022 v kontexte s jeho výpoveďou na súdnom pojednávaní dňa 28.02.2020. Zdôraznil, že pri ohliadke dňa 02.12.2022 svedok F. uviedol, že regulácia Vitotronic 300-K a vonkajšie snímače by sa mali nachádzať v krabici. K príslušenstvu označenému ako hydraulická kaskáda pre 3 kotlové zariadenia a ponorné puzdro uviedol, že boli zabalené pri demontáži do fólie, toto sa aj v čase ohliadky u žalovaného nachádzalo. Súd sa pri vyhodnení toho, čo malo byť žalovanému dodané a čo sa nachádzalo v čase vykonania ohliadky u žalovaného uspokojil s konštatovaním, že veci uvedené v bode 145 odôvodnenia rozsudku nemuseli byť žalovanému dodané z dôvodu, že ich montáž bola potrebná až po odstavení starých kotlov a uvedení nových kotlov s príslušenstvom do prevádzky, pričom toto tvrdenie označil žalobca za nesprávne a nepreukazujúce, že toto príslušenstvo dodané nebolo. Poukázal na výpoveď svedka F. zo dňa 28.02.2020, ktorý uviedol, že ako je zaprotokolované, „demontované kotle s príslušenstvom sme zabalili do fólie a uskladnili v kartónoch“. V čase ohliadky však bolo zistené, že v troch krabicach s označením Buderus sa nachádzali len samotné kotle bez príslušenstva. Ostatné demontované príslušenstvo, ktoré sa v čase ohliadky u žalovaného nachádzalo, bolo uschované (neprehľadne nahádzané) v malej miestnosti pri kotolni. Teda tvrdenie, že svedok F. uviedol, že regulácia Vitotronic 300-K a vonkajší snímač sa v čase demontáže v priestoroch žalovaného nenachádzali (neboli dodané), nie je pravdivé.

37. Žalobca v odvolaní poukázal na vyjadrenie predajcu kotlov s príslušenstvom pre žalobcu spoločnosti INSTA-PL, s.r.o. Prievidza na podklady k fakturácii a faktúru. Mal za to, že z týchto dokladov a vyjadrenia je zrejme, že súčasťou dodávky bola aj regulácia Vitotronic 300-K so snímačom. Poukázal tiež na výpoveď svedka A. I. B. pri ohliadke dňa 02.12.2022, ktorý uviedol, že regulácia Vitotronic 300-K je vlastne súčasťou kotlov a rovnako sa vyjadril aj dodávateľ kotlov a distribútor kotlov. Uviedol, že dodávateľ kotlov a výhradný distribútor kotlov zhodne uviedli, že regulácia a snímač sa dodávajú buď ako súčasť kotlov alebo samostatne. Oba subjekty sa vyjadrili k cene týchto komponentov, pokiaľ sa dodávajú samostatne. V danom prípade boli fakturované ako súčasť dodaných kotlov.

38. Žalobca poukázal na konštatovanie okresného súdu, ktorý uviedol, že je povinnosťou žalobcu ako zhotoviteľa diela preukázať, čo bolo skutočne žalovanému dodané, namietol však, že okresný súd nevzal do úvahy tvrdenie žalobcu, ktoré nebolo zo strany žalovaného spochybnené, že žalobca nebol prizvaný žalovaným k účasti pri demontáži kotlov s príslušenstvom. Pri demontáži kotlov nebola vyhotovená žalovaným žiadna dokumentácia alebo protokol, a to napriek tomu, že sa svedok F. vo výpovedi vyjadril, že k demontáži pristupovali zvlášť opatrne, pretože vedeli, že prebieha nejaký spor. Pripustil, že súd prvej inštancie správne uviedol, že žalobca dielo od žalovaného neprevzal.

39. Na základe vyššie uvedeného mal žalobca za to, že bolo povinnosťou žalovaného preukázať, aké prvky technologického príslušenstva vrátane kotlov boli v jeho priestoroch demontované.

40. Pri posúdení toho, v akom rozsahu by bolo možné dodané veci vrátiť in natura a v akej časti patrí žalobcovi peňažná náhrada za poškodené, stratené alebo zničené veci, by podľa žalobcu malo byť zohľadnené to, ktoré veci sa u žalovaného už nenachádzajú s poukazom na súpis dodaných vecí (príloha k fakturácii), ktorá o.i. obsahuje aj peňažnú hodnotu týchto vecí. Minimálne sa výška peňažnej náhrady, na ktorú by mal žalobca nárok, mohla v tomto prípade rozhodnutia veci určiť porovnaním súpisu vecí, ktoré sa u žalovaného nenachádzajú a prílohou k fakturácii, ktorá obsahuje súpis daných vecí a určením peňažnej hodnoty vecí, ktoré sa u žalovaného nenachádzajú, za ktoré by mal žalobca nárok na peňažnú náhradu. Súd prvej inštancie sa však touto úvahou neriadil a uspokojil sa s tým, že bola povinnosť žalobcu preukázať dodanie týchto vecí. Žalobcovi však žalovaný neumožnil dodané dielo ukončiť a odovzdať mu ho. Pri odovzdaní diela by došlo k podpisu odovzdávacieho protokolu. Žalobca ako zhotoviteľ diela nemal povinnosť priebežne preukazovať dodanie časti diela, ale povinnosť odovzdať celé dielo ako celok.

41. Vo vzťahu k výroku II. a III. okresného súdu žalobca v odvolaní uviedol, že tieto priamo súvisia s posúdením dôvodnosti odvolania žalobcu proti výroku I. rozsudku.

42. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie vo veci zmenil tak, že žalobcovi prizná uplatnený nárok vo výške 17.959,94 Eur s príslušenstvom, alternatívne navrhol, že ak by odvolací súd v súlade s vysloveným právnym názorom mal za to, že žalobcovi patrí len peňažná náhrada za veci, ktoré nie je možné vydať, aby zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi peňažnú náhradu za tieto veci v cenách, za aké tieto od dodávateľa nadobudol vo výške 2.637,- Eur bez DPH.

43. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril, že s jeho tvrdeniami nesúhlasí. Rozsudok okresného súdu označil za vecne správny a riadne odôvodnený a odvolaciemu súdu navrhol, aby tento ako vecne správny potvrdil. Poprel, že by sa ku vzájomnému vyrovnaniu so žalobcom zachoval ignorantsky, uviedol, že k zmluve o dielo pristúpil zodpovedne, keď hneď po jej vyhodnotení ako neplatnej obratom vyzval žalobcu na prevzatie jemu patriaceho diela technológie kotlov a príslušenstva. Na neprevzatie kotlov a príslušenstva na výzvu žalovaného nemal žalobca žiaden dôvod. Napriek tomu tak dodané zariadenie neprevzal a nesplnil si povinnosť riadneho hospodára, keď jemu patriace zariadenie nechal u žalovaného napriek tomu, že vedel, že dielo bolo, resp. v čase zaslanej výzvy bude demontované.

44. Žalovaný poprel tvrdenie žalobcu, že kotly boli využiteľné pre žalovaného a mohol ich využiť bez toho, aby mu reálne vznikli ďalšie náklady. Pripomenul, že vykonaniu diela predchádzalo riadne výberové konanie a že žalovaný je subjekt zriaďovateľskej pôsobnosti vyššieho územného celku a nemal žiadnu možnosť cenové ponuky uchádzačov regulovať a donútiť ich, aby pracovali s kotlami patriacimi tretej osobe. Zdôraznil, že z výpovede konateľa víťaza výberového konania vyplynulo, že pokiaľ by bol ponuku žalobcu na odkúpenie kotlov využil za ponúkanú cenu, nebol by splnil podmienky súťaže čo do jeho cenovej ponuky vo výberovom konaní. Tu však ide o obchodný vzťah tretích osôb a nie o vzťah žalobcu a žalovaného. Pokiaľ žalobca tvrdí, že kotly boli pre žalovaného využiteľné, ide o zavádzajúce tvrdenie, keď kotly mohol v čase ich demontáže speňažiť práve žalobca, a to buď ďalšiemu dodávateľovi diela alebo ich využiť pri svojej činnosti. Pre žalovaného však kotly v žiadnom prípade využiteľné neboli.

45. Žalovaný zdôraznil, že súd rozhoduje o aktuálnej situácii, kedy hodnotí možnosti vydania bezdôvodného obohatenia in natura a riešenie možnosti v roku 2005 už nie je v tomto konaní na mieste. Predmetom konania je v tomto štádiu vyhodnotenie možnosti, resp. žalobcom tvrdenej nemožnosti vydania bezdôvodného obohatenia in natura.

46. Žalobca sa stotožnil so záverom okresného súdu, že nie sú splnené podmienky pre poskytnutie peňažnej náhrady, nakoľko je možné vydanie veci in natura žalobcovi. Rovnako sa stotožnil so záverom okresného súdu, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dodanie položiek fakturovaných žalobcom, ktoré sa u žalovaného v súčasnosti nenachádzajú. Uviedol, že predložená faktúra od dodávateľa INSTA-PL, s.r.o. č. 918122014 preukazuje dodanie príslušenstva žalobcovi, nie však žalovanému. Žalobca žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že by dodal žalovanému tvrdené chýbajúce položky diela, nakoľko tieto neboli špecifikované ani v súhrnnom liste stavby, ani v krycom liste rozpočtu a ich dodanie žalovaný žiadnym spôsobom nepotvrdil na žiadnom listinnom dôkaze, napr. dodací list alebo preberací protokol. Stotožnil sa aj s názorom okresného súdu, že pokiaľ namontované kotle neboli spustené, nebol dôvod v danom štádiu diela dodať chýbajúce súčasti. Uviedol, že nemá logický základ tvrdenie, že by

niektoré časti demontáže diela boli uskladnené a niektoré nie najmä s prihliadnutím na druh činnosti žalovaného, pre ktorého ide o pre neho nevyužiteľné technické zariadenie.

47. Žalovaný namietol tvrdenie, že by nebol vyzval žalobcu na demontáž kotlov. Pripomenul, že dňa 06.08.2015 výzvou adresovanou žalobcovi vyzval žalobcu na demontáž kotlov najneskôr do 31.08.2015 a upozornil ho, že ak tak neurobí, demontáž vykoná žalovaný na riziko a náklady žalobcu. Kotle boli demontované spoločnosťou H.D.K. s.r.o. napokon až v decembri 2015, dokedy mal žalobca stále možnosť demontovať kotle vo vlastnej réžii.

48. Žalovaný záverom vyjadrenia zdôraznil, že nebezpečenstvo škody na diele nikdy neprešlo na žalovaného, preto nemôže byť na ťarchu žalovaného prípadná škoda alebo zničenie, a že treba vychádzať z konštatovania, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dodanie príslušenstva, ktoré sa v čase obhliadky u žalovaného nenachádzalo. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

49. Ďalšie vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní neboli podané.

50. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

51. Odvolací súd bol v zmysle ust. § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie:

52. V Zmluve o dielo č. 16/2014 zo dňa 16.12.2014, sú ako zmluvné strany označení: žalovaný ako objednávateľ a žalobca ako zhotoviteľ. Podľa čl. 2 bod 2.1, čl. 3 bod 3.1, čl. 4 bod 4.1 zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že zhotoviteľ zrealizuje stavbu „Odstránenie havárie kotolne v budove Hornonitrianskej knižnice v Prievidzi“ podľa projektu CADPROJEKT, s.r.o. Prievidza. Práce budú rozdelené na dve etapy. V prvej etape budú vymenené a sprevádzkované kotly a v druhej etape sa uskutoční úplné odstránenie havárie kotolne. Ukončenie prvej etapy: 31.12.2014, druhej etapy: 28.3.2015. Zmluvná cena celého diela: 65.850,- Eur s DPH, z toho cena prvej etapy - odstránenie havárie: 31.845,71 Eur, vrátane DPH.

53. Zo Zmluvy o dielo č. 16/2014 zo dňa 16.12.2014 vyplýva, že žalobca mal postupovať podľa projektu CADPROJEKT, s.r.o. Prievidza. Za účelom realizácie diela kúpil od svojho dodávateľa INSTA-PL, s.r.o. Prievidza Kaskádu troch kotlov Viessmann Vitodens 200W 30-60 kW, celkový výkon 17-180 kW, vrátane regulácie Vitotronic 300-K, vonkajšieho snímača (1 ks), ďalej hydraulickú kaskádu pre radovú zostavu (1 ks), hydraulickú výhybku DN 65 na DN 80 (1 ks), spalinovú kaskádu pre 3 - kotlové zariadenia (1 ks), plastovú vložku pr. 150, výška 7,5 m , päťk. koleno plus ukončenie, odhad (1 súbor), snímač hydraulickej výhybky (1 ks), ponorné púzdro (1 ks), reguláciu Vitotronic 200-H HK3B (1 ks), kaskádový modul HC 1 (3 ks), rozšírenie pre 2 a 3 vykurovaný okruh (1 ks), modul komunikácie LON (2 ks), LON komunikačné vedenie plus koncový odpor (2 ks), diaľkové ovládanie Vitotrol 200 A (3 ks), príložný termostat na obmedzenie maximálnej teploty (3 ks), Aquaset 500-N (1 ks), regeneračnú soľ 3 krát 25 kg a tester na meranie tvrdosti (1 súbor), neutralizačné zariadenie Geno Neutra (1 súbor), 8 kg granulátu (1 súbor). Z výsluchu A. E. B., vtedajšej poverenej riadením žalovaného vyplýva, že do 21.4.2015 pracovala na pozícii odborný referent ekonomického úseku, pričom jej pracovnou náplňou bolo i zabezpečovanie revízie kotolne. Kúriilo sa s kotlami značky Viadrus. Jeden kotol bol nefunkčný, druhý poruchový a tretí fungoval. K situácii, že by sa budova Hornonitrianskej knižnice v Prievidzi musela zatvoriť, pretože by sa nekúriilo (že by súčasne vypadli všetky 3 kotle), nikdy nedošlo. Situácia sa vždy vyriešila. V roku 2014, z dôvodu plánovanej rekonštrukcie kotolne, sa jej revízia neuskutočnila. V zimnom období 2014/2015 a tiež 2015/2016 sa v kotolni kúriilo kotlom zn. Viadrus, ktorý označila ako funkčný a tiež kotlom, ktorý označila ako poruchový, avšak ktorý sa spojzdnil.

54. Kotol Viessmann Vitodens 200W, je nástenný kondenzačný plynový kotol ako individuálne zariadenie alebo zariadenie zapojené do kaskády (rad kotlov zapojených do série, v ktorej sa technologický proces vykonáva stupňovito). Kotol Viessmann Vitodens 200W, je sériovo vyrábaný a nie špeciálne vyrobený

kotol (tri kotle) na základe objednávky žalovaného, ktorý by spĺňal špecifické kritéria a bol využiteľný výlučne v jeho objekte. Podľa vyjadrenia spoločnosti Viessmann, s.r.o. Bratislava, ide o kotel štandardný, používaný v administratívnych budovách, v menších prevádzkach a v bytových domoch.

55. Dňa 04.12.2014 (12 dní pred uzavretím Zmluvy o dielo č. 16/2014) zhodnotil J. K., revízny technik V TZ technický stav plynovej kotolne žalovaného tak, že kotle značky Viadrus G-27 ECO GL 7Z-2, boli už morálne i fyzicky opotrebované a prevádzka plynovej kotolne neúsporná. Doporučil prehodnotiť otázku vhodnosti existujúceho technického vybavenia plynovej kotolne, a to i z hľadiska ekonomickej stránky prevádzky. Z výsluchu A. E. B. vyplýva, že jeden z kotlov bol síce nefunkčný, druhý poruchový a tretí fungoval, ale situácia sa v podstate vždy vyriešila. V zimnom období 2014/2015 i v zimnom období 2015/2016 sa ešte kúrilo s kotlom, ktorý označila ako funkčný a tiež s kotlom, ktorý označila ako poruchový, a ktorý sa sprevádzkoval. Svedok I. L. uviedol, že sa stalo, že zamestnanci prišli na pracovisko a bola tam zima, na ktorú situáciu reagoval tak, že kotle reštartoval alebo požiadal štatutárneho zástupcu, aby zabezpečil servisného technika za účelom ich sprevádzkovania. K stavu, ktorý by bezprostredne ohrozoval život, zdravie zamestnancov alebo majetok žalovaného, ale nedošlo. Svedkyňa D. H. potvrdila, že dochádzalo k reštartovaniu kotlov, a že po 2 až 3 hodinách bolo na prevádzke teplo. Zamestnanci žalovaného neboli vystavení bezprostrednému nebezpečenstvu.

56. Z výsluchu A. B. C. zo dňa 10.06.2015, zo dňa 01.04.2016 v konaní ČVS: ORP-395/1-VYS-PD-2015 vyplýva, že v polovici mesiaca decembra 2014, došlo k závade na technológiách kotolne a bez vykurovania zostali dve organizácie zriaďovateľa. Po konzultácii s dodávateľom projektovej dokumentácie, sa pristúpilo k vypracovaniu podmienok na odstránenie havárie kotolne. Zároveň sa revízny technik vyjadril, že technológia v kotolni je už nevyhovujúca. Keďže boli v časovej tiesni, tak priamo oslovili 4 spoločnosti (4 spoločnosť ponuku nepredložila). Dňa 16.12.2014 zasadala komisia na vyhodnotenie splnenia podmienok účasti uchádzačov podľa predložených cenových ponúk. Vybrali žalobcu, ktorého ponuka bola najnižšia. Nakoľko situácia bola akútna, dňa 16.12.2014 sa pristúpilo k podpísaniu Zmluvy o dielo č. 16/2014. Zmluvu o dielo zverejnil dodatočne dňa 17.4.2015.

57. V podaní zo dňa 18.06.2015 oznámil Trenčiansky samosprávny kraj žalobcovi, v súvislosti s jeho listom zo dňa 23.03.2015, že vzhľadom na hodnotu zákazky bol žalovaný ako verejný obstarávateľ povinný postupovať spôsobom zadávania podlimitnej zákazky, vrátane zverejnenia výzvy vo vestníku verejného obstarávania, ktoré však bolo iba cenovým prieskumom, čo porušilo zákon o verejnom obstarávaní. Predmetná zmluva bola pritom zmluvou povinne a bezodkladne zverejňovanou podľa § 5a zák. č. 211/2000 Z.z., ktorá nadobúda účinnosť až dňom nasledujúcim po jej zverejnení. Zmluva o dielo č. 16/2014 nebola na webovej stránke žalovaného zverejnená, pričom, ak sa povinne zverejňovaná zmluva nezverejní do troch mesiacov odo dňa jej uzatvorenia, platí, že k jej uzatvoreniu nedošlo.

58. V podaní zo dňa 3.7.2015 oznámil žalovaný žalobcovi, v súvislosti s jeho listom zo dňa 25.6.2015, že jeho zriaďovateľom je Trenčiansky samosprávny kraj, podľa ktorého pri hodnote zákazky 65.850,- Eur sa malo postupovať postupom zadávania podlimitnej zákazky, vrátane zverejnenia výzvy vo vestníku verejného obstarávania, a že jeho štatutárny zástupca A. B. C., ktorý verejné obstarávanie zabezpečoval, uskutočnil len cenový prieskum. Poukázal na to, že Zmluva o dielo č. 16/2014 bola zmluvou povinne a bezodkladne zverejňovanou, ktorá nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej zverejnení. Predmetná zmluva nebola na jeho webovej stránke zverejnená.

59. Žalovaný bol zriadený Trenčianskym samosprávnym krajom, zriaďovacou listinou zo dňa 1.4.2002, ako príspevková organizácia s právnou subjektivitou, pre ktorú platia finančné vzťahy určené zriaďovateľom v rámci jeho rozpočtu.

60. Žalovaný Zmluvu o dielo č. 16/2014 uzatváral ako právnická osoba, ktorá bola zriadená vyšším územným celkom (podľa § 1 ods. 1 zák. č. 302/2001 Z.z., vyšší územný celok je samosprávny kraj) na účel plnenia potrieb všeobecného verejného záujmu (poskytovanie knižnično-informačných služieb všetkým kategóriám obyvateľstva, zabezpečovanie všeobecného a neobmedzeného prístupu občanov k verejne dostupným dokumentom a informáciám, napomáhanie uspokojovaniu kultúrnych, informačných, vedeckovýskumných a vzdelávacích potrieb, podporovanie celoživotného vzdelávania a duchovného rozvoja osobnosti), ktoré nemajú výrobný alebo obchodný charakter (§ 261 ods. 2, ods. 3 písm. d/, ods. 4 Obchodného zákonníka). Žalovaný Zmluvu o dielo č. 16/2014 uzatváral ako subjekt verejného práva,

predmetom ktorej zmluvy bolo zabezpečovanie jeho vlastnej prevádzky. Žalobca zmluvu uzatváral ako podnikateľský subjekt pri jeho podnikateľskej činnosti.

61. Faktúrou č. 918122014 zo dňa 19.12.2014, s dátumom splatnosti dňa 29.12.2014 spoločnosť INSTA-PL, s.r.o. Prievidza fakturovala žalobcovi sumu 17.959,94 Eur (14.966,62 eur plus 2.993,32 eur DPH). V podklade ku fakturácii je uvedený: Kaskáda troch kotlov Viessmann Vitodens 200W 30-60 kW, celkový výkon 17-180 kW, vrátane regulácie Vitotronic 300-K a vonkajšieho snímača 7.260,- eur (1 ks), hydraulická kaskáda pre radovú zostavu 2.805,- eur (1 ks), hydraulická výhybka DN 65 na DN 80 994,- eur (1 ks), spalinová kaskáda pre 3 - kotlové zariadenia 380,- Eur (1 ks), plastová vložka pr.150, výška 7,5 m, päťk. koleno plus ukončenie, odhad 450,- Eur (1 súbor), snímač hydraulickej výhybky 39,- Eur (1 ks), ponorné púzdro 9,- Eur (1 ks), regulácia Vitotronic 200-H HK3B 638,- Eur (1 ks), kaskádový modul HC 1 522,- Eur (3 ks), rozšírenie pre 2 a 3 výkonnostný okruh 218,- Eur (1 ks), modul komunikácie LON 214,- Eur (2 ks), LON komunikačné vedenie plus koncový odpor 56,- Eur (2 ks), diaľkové ovládanie Vitotrol 200 A 286,50 Eur (3 ks), príložený termostat na obmedzenie maximálnej teploty 202,50 Eur (3 ks), Aquaset 500-N 595,- Eur (1 ks), regeneračná soľ 3 krát 25 kg a tester na meranie tvrdosti 70,- Eur (1 súbor), neutralizačné zariadenie Geno Neutra 179,20 Eur (1 súbor), 8 kg granulát 48,42 Eur (1 súbor), celkovo 14.966,62 Eur (bez DPH).

62. V rozpise položky číslo 6 (č. l. 126) Dodávka Viessmann 1 súprava 18.408,- Eur bez DPH je uvedený: Kaskáda troch kotlov Viessmann Vitodens 200W 30-60 kW, celkový výkon 17-180 kW, vrátane regulácie Vitotronic 300-K a vonkajšieho snímača, obstarávacie náklady 1 súbor 9.220,- Eur, príslušenstvo 9.188,- eur: hydraulická kaskáda pre radovú zostavu 1 ks, hydraulická výhybka DN 65 na DN 80 1 ks, spalinová kaskáda pre 3 - kotlové zariadenie 1 ks, snímač hydraulickej výhybky 1 ks, ponorné púzdro 1 ks, regulácia Vitotronic 200-H HK3B 1 ks, kaskádový modul HC 1 3 ks, rozšírenie pre 2 a 3 výkonnostný okruh 1 ks, modul komunikácie LON 2ks, LON komunikačné vedenie plus koncový odpor 2 ks, diaľkové ovládanie Vitotrol 200 A 3 ks, príložený termostat na obmedzenie maximálnej teploty 3 ks, Aquaset 500-N 1 ks, regeneračná soľ 3 krát 25 kg a tester na meranie tvrdosti 1 súbor, neutralizačné zariadenie Geno Neutra 1 súbor, 8 kg granulát.

63. V denných záznamoch stavby je uvedený: a/ 16.12.2014: vypustenie systému kotolne, údržba kotlov, vyčistenie 2 ks, výmena termočlánkov 2 ks, napustenie systému, b/ 17.12.2014: demontáž prípojky plynu, demontáž kotla 1 ks Viadrus, demontáž spiatocky kotla, c/ 18.12.2014: odvoz sute, vyčistenie kotolne od búraniska, dovoz kotlov - dodávka Viessmann, montáž a zapojenie zostavy troch kotlov, d/ 19.12.2014: montáž zostavy kotlov, osadenie, montáž odvodu kondenzátu.

64. Listom zo dňa 6.08.2015 žalovaný vyzval žalobcu, aby uskutočnil demontáž kotlov a prvkov, ktoré boli na základe Zmluvy o dielo č. 16/2014, dodané. Upozornil ho, že v opačnom prípade budú demontované na jeho riziko a náklady.

65. V podaní zo dňa 27.08.2015 žalobca, okrem iného oznámil žalovanému, že v liste zo dňa 24.08.2015 sa jeho dodávateľ vyjadril, že vrátenie dodaných kotlov nie je možné, pretože už boli namontované. Poukázal na to (žalobca), že jeho spoločnosť nie je dodávateľom kotlov s príslušenstvom, na základe uzavretých zmlúv len realizuje prípadnú montáž u objednávateľa. Pokiaľ by kotly prevzal, nevie ich reálne využiť.

66. V podaní zo dňa 24.08.2015 INSTA-PL, s.r.o. Prievidza žalobcovi oznámila, že ním navrhovaný spôsob riešenia, a to vrátenie tovaru a vzájomné započítanie nie je možný, že podľa dodávateľa kotlov, a to spoločnosti Viessmann, s.r.o. Bratislava, je možné kotly vrátiť len nerozbalené v originálnom obale.

67. V podaní zo dňa 30.08.2018, adresovanom právnenému zástupcovi žalovaného M. F. (poverený riadením odboru investícií, životného prostredia a územného plánovania Trenčianskeho samosprávneho kraja), okrem iného uviedol, že po tom ako žalobca zaslal žalovanému faktúru, dostavil sa k žalovanému za účelom vykonania obhliadky realizovaných prác. K záznamom stavby (k stavebnému denníku) uviedol, že práce zo dňa 18.12.2014, dodávka a montáž so zapojením zostavy boli uskutočnené, ale zostava nebola napojená na dymovod, u prác zo dňa 19.12.2014 sa opakuje montáž zostavy kotlov, ktorá asi nebola dňa 18.12.2014 dokončená. V čase obhliadky neboli kotle uvedené do prevádzky, lebo nebol zapojený ani odvod spalín do komínového telesa.

68. V podaní zo dňa 22.06.2018, adresovanom právnenému zástupcovi žalovaného, spoločnosť Viessmann, s.r.o. Bratislava uviedla, že kotle sú demontovateľné bez zásahu do ich funkčnosti a použiteľné pre následnú montáž (do inej prevádzky) za podmienky, že demontáž a montáž realizuje firma oprávnená a zaškolená pre túto činnosť. Ich spoločnosť na zariadenie poskytuje záručnú dobu 24 mesiacov od dňa jeho riadneho uvedenia do prevádzky, najdlhšie však 27 mesiacov odo dňa kúpy. Predmetné kotle sú štandardné, používané v administratívnych budovách, v menších prevádzkach a v bytových domoch. Podľa interných predpisov ich spoločnosť neobchoduje s použitým tovarom (za použitý tovar sa považuje každý tovar, ktorý sa nevráti v pôvodnom obale a bol namontovaný do vykurovacieho systému), pretože pre ňu kotle stratili hodnotu ich montážou a pripojením k vykurovaciemu systému, kedy sa pre ňu stali prakticky nepoužiteľnými pre ďalší predaj. Každá montážna firma má však svoje možnosti ponúknuť tieto kotle v zníženej cene ďalšiemu investorovi.

69. Z e-mail podania zo dňa 30.11.2015 C. F., konateľa H.D.K., spol. s r.o. Považská Bystrica, adresovaného žalobcovi vyplýva, že za predmetné technologické zariadenie mu ponúkala sumu 9.000,- Eur.

70. Z výsluchu A. E. B., vtedajšej poverenej riadením žalovaného ďalej vyplýva, že kotly značky Wiessmann, ktoré dodal žalobca, boli zdemontované a sú uložené v krabiciach s nápisom Buderus (č. I. 117).

71. V znaleckom posudku č. 230/2017, vypracovanom pre účely konania ČVS: ORP-395/1-VYS-PD-2015, znalec z odboru stavebníctvo Ing. Pavol Jurkovič uviedol, že kotle boli objednané na základe presnej špecifikácie a ich upotrebitelnosť na inej stavbe je problematická. V čase vypracovania znaleckého posudku (rok 2017) boli už čiastočne technologicky zastarané, nebolo možné na ne poskytnúť záruku a neboli splnené ani záručné podmienky, a to servisná prehliadka po roku užívania (za začiatok užívania sa považuje ich prvá montáž v decembri 2014).

72. Z výsluchu svedka C. F., vypočutého v predmetnom súdnom konaní dňa 28.02.2020 vyplýva, že je konateľom spoločnosti H.D.K., spol. s r.o. Považská Bystrica, ktorá so žalovaným v mesiaci novembri 2015 uzavrela zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola rekonštrukcia kotolne za dohodnutú cenu 50.000,- Eur až 56.000,- Eur. Pred jej realizáciou vykonal obhliadku, počas ktorej zistil, že v kotolni bola začatá montáž nových kotlov značky Viessmann, ale nebola dokončená. Trenčiansky samosprávny kraj mal požiadavku, aby vykonali ich demontáž, k čomu aj došlo. Tieto kotle ešte neboli pripojené do systému, pretože v prevádzke sa nachádzali pôvodné staré kotle. Demontovali i pripojovaciu sadu pod kotle, ktorá zabezpečuje ich spojenie do celku, Anuloid, ktorý je určený na pripojenie technologického zariadenia do systému, hydraulickú kaskádu pre radovú zostavu, hydraulickú výhybku DN 65 na DN 80. Pokiaľ ide o spalinovú kaskádu pre 3 - kotlové zariadenia a ponorné púzdro, nebol si istý, či boli namontované a teda i demontované, ale skôr si myslí, že tam boli. Ak ich spoločnosť demontovala kotle Viessmann Vitodens s príslušenstvom, tak demontovali všetko, čo bolo namontované. Demontované príslušenstvo zabalili do fólie a kotly uložili do kartónov z kotlov, ktoré následne montovali (značky Buderus). Cena za demontáž kotlov bola súčasťou dohodnutej ceny diela. Nemá vedomosť, že by pri demontáži kotlov a príslušenstva došlo k poškodeniu. Upozorňoval montážnikov, aby dávali veľký pozor, lebo vedel, že existuje nejaký spor. Predpokladal, že snímač hydraulickej výhybky namontovaný nebol. Uvedeným spôsobom sa vyjadril preto, lebo snímač hydraulickej výhybky sa montuje, až keď sa ide zariadenie uviesť do prevádzky. Či v kotolni žalovaného bola namontovaná regulácia Vitotronic 200-H HK3B, sa nevedel vyjadriť. Ani k ďalšiemu príslušenstvu sa nevedel bližšie vyjadriť. Potvrdil, že e-mailom komunikoval so žalobcom vo veci predaja technologického zariadenia (kotlov značky Viessmann s príslušenstvom). V prípade, ak by akceptoval cenovú ponuku žalobcu, tak by ako zhotoviteľ prekročil cenu diela, s ktorou bol úspešný vo výberovom konaní. Z jeho pohľadu (ako inštalátéra), keby bol na mieste žalobcu, demontované kotle značky Viessmann, by vedel použiť. Otázne však je, či by mal zákazníka, ktorý by prejavil záujem o ich kúpu, ako kotlov, ktoré už boli raz namontované a následne demontované. Druhou stránkou je to, že kotle, u ktorých už došlo k montáži a následne k demontáži, strácajú na hodnote. Spoločnosť, ktorej je konateľom, sa vo svojej činnosti s takouto situáciou nestretla. Aj ak by sa Kaskáda troch kotlov Viessmann Vitodens 200W 30-60 kW rozdelila na jednotlivé kotly, tak by sa musel hľadať objekt, do ktorého by bolo vhodné takýto kotol osadiť.

73. Dňa 02.12.2022 súd vykonal obhliadku demontovaných 3 kotlov značky Viessmann Vitodens 200W. Zistil, že sa nachádzajú uložené v krabiciach s nadpisom Buderus v chodbičke, ktorá vedie do kotelne žalovaného (1 ks) a v kotelni (2 ks).

74. Z výsluchu svedka C. F., vypočutého na obhliadke dňa 02.12.2022 vyplýva, že 3 kotle Viessmann Vitodens, 200W, ktoré s ďalšími dvoma montážnikmi demontoval a následne uložil do krabíc s nadpisom Buderus, sa nachádzajú: v chodbičke, ktorá vedie do kotelne (1 ks) a na stole v kotelni (2 ks). Predtým ako zamestnanci žalovaného počas obhliadky vyložili z malej miestnosti, ktorá je súčasťou kotelne, tam nachádzajúce sa príslušenstvo kotlov, uviedol, že regulácia Vitotronic 300-K a vonkajší snímač, by sa mali nachádzať v krabici. Následne uviedol, že medzi (zamestnancami žalovaného z malej miestnosti, ktorá je súčasťou kotelne) vyloženým príslušenstvom sa regulácia Vitotronic 300-K a vonkajší snímač, nenachádza. Medzi vyloženým príslušenstvom sa nachádza: hydraulická kaskáda pre radovú zostavu, hydraulická výhybka DN 65 na DN 80, spalinová kaskáda pre 3 - kotlové zariadenia, ponorné puzdro. Medzi vyloženým príslušenstvom sa nenachádza: snímač hydraulickej výhybky, regulácia Vitotronic 200-H HK3B, regeneračná soľ 3 krát 25 kg, tester na meranie tvrdosti, neutralizačné zariadenie Geno Neutra, 8 kg granulát. K položke: kaskádový modul HC 1 (3 ks), rozšírenie pre 2 a 3 vykurovaný okruh (1 ks), modul komunikácie LON (2 ks), diaľkové ovládanie Vitotrol 200 A (3 ks), príložený termostat na obmedzenie maximálnej teploty (3 ks), Aquaset 500-N, sa nevedel vyjadriť. Ďalej uviedol, že diaľkové ovládanie Vitotrol 200 A (3 ks), príložený termostat na obmedzenie maximálnej teploty (3 ks), by mali byť súčasťou regulácie Vitotronic 200-H HK3B. LON komunikačné zariadenie a koncový odpor, sú veľmi malou súčasťou. Z kaskády 3 kotlov Viessmann Vitodens 200W, v kotelni nezostal zabudovaný žiadny prvok. Kotle a ich príslušenstvo pred demontážou neboli poškodené a počas demontáže k ich poškodeniu nedošlo.

75. V e-maile zo dňa 25.01.2023 INSTA-PL, s.r.o. Prievidza uviedla, že regulácia Vitotronic 300-K s vonkajším snímačom sa stará o kompletne riadenie kaskády kotlov. Pri ich odobratí, bude inštalácia nefunkčná. Na otázku, či je možné z funkčného hľadiska oddeliť reguláciu Vitotronic 300-K a vonkajší snímač od troch dodaných kotlov Viessmann Vitodens 200W 30-60 kW, a ak áno, či je možné určiť cenu tejto regulácie a snímača, podľa ceny z roku 2014, odpovedala, že regulácia Vitotronic 300-K a vonkajší snímač je možné odobrať, ale systém bude nefunkčný, cena sady (regulácia plus snímač) v roku 2014 predstavovala 2.637,- eur bez DPH.

76. Vo vyjadrení zo dňa 28.04.2023 (došlo dňa 09.05.2023) Viessmann, s.r.o. Bratislava uviedla, že v roku 2014/2015 bola Kaskáda kotlov Vitodens 200W, typ B2HA 30-60 kW štandardne dodávaná spolu s reguláciou Vitotronic 300-K, pod jedným obj. číslom B2HAD48. Nie je však vylúčené, že na základe požiadavky zákazníka mohla byť táto regulácia vyňatá z dodávky a teda mohla byť nedodaná, prípadne mohla byť dodaná samostatne na základe inej objednávky. Súčasťou kaskádovej regulácie Vitotronic 300-K, je vždy snímač hydraulickej výhybky, a tak tomu bolo aj v roku 2014 a 2015. Cenníková cena kaskádovej regulácie Vitotronic 300-K, bola k dátumu 19.12.2014 1.167,- Eur bez DPH a k dátumu 6.8.2015 bola 1.153,- Eur bez DPH.

77. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

78. Podľa § 470 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku, ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

79. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, musí obohatenie vydať.

80. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

81. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

82. Žalobca v odvolaní primárne napadol záver okresného súdu, že zabudované kotly aj s príslušenstvom je možné vydať a že žalobcovi z tohto dôvodu nárok na peňažnú náhradu patrí iba v rozsahu poskytnutých výkonov, ktoré už však neboli predmetom rozhodovania po vrátení vecí. Odvolací súd sa po preskúmaní veci naopak stotožnil so záverom okresného súdu, ktorý správne zistil, že veci dodané žalobcom žalovanému je objektívne možné žalobcovi vydať a tento typ splnenia povinnosti má v prípade vrátenia bezdôvodného obohatenia prednosť pred peňažnou náhradou.

83. Žalobca na podporu svojho nároku na peňažnú náhradu uviedol, že to bolo správanie žalovaného a porušenie jeho povinností, ktoré vyvolalo tento spor. Vyjadril domnienku, že žalovaný mal záujem na tom, aby dielo dodal iný zhotoviteľ. K uvedenému odvolací súd konštatuje, že úvahy žalobcu sú v tomto smere irelevantné pre posúdenie nároku žalobcu na zaplatenie sumy 17.959,94 Eur s príslušenstvom tak, ako bola v konaní uplatnená. Žalobca sa zaplatenia pôvodne domáhal z dôvodu nároku na zaplatenie ceny diela, kedy právnym vzťahom medzi žalobcom a žalovaným mal podľa tvrdenia žalobcu byť právny vzťah zo zmluvy o dielo. Keďže v priebehu konania bolo ustálené, že zmluva o dielo medzi žalobcom a žalovaným bola neplatným právnym úkonom, zaplatenie sumy 17.959,94 Eur si žalobca uplatňoval z dôvodu vrátenia bezdôvodného obohatenia. V prípade povinností bezdôvodne obohateného vydať bezdôvodné obohatenie je irelevantné, kto vyvolal neplatnosť právneho úkonu a prípadná nedobromyseľnosť sa zohľadňuje iba vo vzťahu k ust. § 458 ods. 2 OZ pri posúdení toho, či je obohatený povinný vydať aj úžitky z bezdôvodného obohatenia, alebo nie. Preto samotná skutočnosť, že neplatnosť Zmluvy o dielo č. 16/2014 bola spôsobená správaním žalovaného, nezakladá žalobcovi nárok vybrať si, či bezdôvodné obohatenie by preferoval prijať v podobe vydania vecí in natura, alebo v podobe peňažnej náhrady za túto vec.

84. Žalobca sa v odvolacom konaní stotožnil s pôvodným záverom okresného súdu, ktorý pôvodne uviedol, že vydanie bezdôvodného obohatenia nie je dobre možné. Uvedené tvrdenie je však v rozpore so zistením, že od decembra 2015, kedy bolo zariadenie dodané žalobcom žalovanému demontované, už bolo zrejmé, že je objektívne možné kotly dodané žalovanému žalobcovi vrátiť in natura. Všetky ďalšie úvahy o tom, či by demontovanie kotlov by to bolo hospodárne, či by demontáž smerovala k znehodnoteniu alebo dokonca zničeniu vecí, či by kotly mohli slúžiť svojmu účelu tam, kde boli umiestnené, teda posúdenie tých kritérií, na ktoré sa vo vzťahu k rozhodnutiu R 30/1977 žalobca v konaní odvolával, sa stali odborným vykonaním demontáže irelevantné. V konaní ani nebolo sporné, že demontáž bola vykonaná odborne a že kotly aj po demontovaní boli schopné prevádzky, i keď pochopiteľne ich hodnota v dôsledku skutočnosti, že už boli vybalené a namontované (aj keď nie sprevádzkované) výrazne ekonomicky klesla.

85. Krajský súd v Trenčíne v zrušovacom rozhodnutí správne vymedzil hospodárske hľadisko a ekonomickú účelnosť pri posudzovaní toho, či je možné vydať bezdôvodné obohatenie in natura, ak upozornil, že pod ekonomickou neúčelnosťou nemožno chápať skutočnosť, že pre osobu, ktorej sa má vec in natura vrátiť, táto vec stratila na jej hodnote, prípadne že ju nemôže speňažiť za rovnakú cenu, ako ju pri plnení povinnosti z neplatného právneho úkonu poskytol tomu, kto mu ju má vydať. Právny poriadok upravuje iné inštitúty pre uplatnenie náhrady škody, prípadne ušlého zisku, ktorá môže byť podnikateľovi spôsobená v dôsledku dodania tovaru pri následnej neplatnosti právneho úkonu. Predmetom konania vo veci samej však nebolo konanie o náhradu škody, ale konanie o zaplatenie uplatnenej peňažnej sumy, ktorá bola pôvodne vymedzená ako cena diela a neskôr bola vymedzená ako peňažná náhrada za vydanie vecí, ktoré predstavovali bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. V prípade uplatnenia peňažnej náhrady preto súd posudzoval iba to, či veci nachádzajúce sa u žalovaného boli majetkovým plnením získaným bez právneho dôvodu, získaným plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, prípadne majetkovým prospechom získaným z nepoctivých zdrojov. V tejto súvislosti okresný súd správne zistil, že veci dodané na základe pôvodnej Zmluvy o dielo č. 16/2014 boli majetkovým prospechom získaným z absolútne neplatného právneho úkonu a preto vznikla žalovanému povinnosť toto bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať. Žalovaný pritom už listom zo dňa 06.08.2015 vyzval žalobcu, aby si prišiel prevziať kotly, ktoré na strane žalovaného predstavovali bezdôvodné obohatenie. Žalovaný tak bol od 06.08.2015 pripravený toto bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať.

86. Okresný súd tiež správne postupoval, pokiaľ v zmysle ust. § 458 ods. 1 OZ mal za to, že na strane žalovaného vznikla povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie in natura, čo v prejednávanej veci bolo objektívne možné. Demontované kotly boli v priestoroch žalovaného pripravené na ich odovzdanie. Na strane žalovaného následne nebolo možné hovoriť o obohatení v tom zmysle, že by mohol kotly akýmkoľvek spôsobom využiť. Tieto boli zabalené v krabiciach, uložené u žalovaného a žalovaný napriek tomu, že mu táto povinnosť nevplyvala zo žiadneho záväzkového vzťahu, zabezpečoval ich úschovu. Ich vydanie pritom bolo dobre možné, a to ako objektívne, keďže už boli demontované, tak aj subjektívne, keďže ani na strane žalobcu, ani na strane žalovaného nebránila ich odovzdaniu žiadna prekážka, ktorá by bola v konaní tvrdená.

87. Z uvedených dôvodov sa preto odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu, že vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením, bolo objektívne možné a preto v zmysle ust. § 458 ods. 1 OZ nebol dôvod, aby súd rozhodoval o poskytnutí peňažnej náhrady za veci, ktoré neboli dobre možné vydať.

88. Ako už bolo uvedené vyššie, rozhodnutia, na ktoré poukazoval žalobca v priebehu konania R 1/1979 a R 30/1977 už nebolo možné v konaní aplikovať, keďže tieto sa týkajú preventívneho posúdenia toho, či vec je alebo nie je možné vydať. V danom prípade už od decembra 2015 bolo zrejmé, že demontovanie veci je možné bez toho, aby došlo z hospodárskeho hľadiska k znehodnoteniu či už priestorov, z ktorých bola vec demontovaná (potreba búrania alebo znehodnotenia budovy) alebo vo vzťahu k funkčnosti demontovaných zariadení. I keď z dokazovania nepochybne vyplynulo, že trhová hodnota demontovaných kotlov bola po demontáži nižšia než v čase, keď ich žalobca žalovanému dodával, zníženie hodnoty nie je možné stotožniť s nemožnosťou vydania veci. Vo vzťahu k uvedenému potom posudzoval odvolací súd aj námietku žalobcu, že pri prihliadnutí na všetky dôsledky vydania veci in natura z hľadiska hospodárnosti bolo pre žalovaného ako objednávateľa nevhodné a nelogické, ak v čase, keď boli kotly namontované, žiadal od žalobcu, aby si tieto prevzal, keďže tieto mohli plne slúžiť účelu kotolne, boli už zabudované a ich demontážou vznikli ďalšie náklady potrebné na ich demontáž. Uvedená argumentácia žalobcu v odvolaní abstrahuje o skutočnosti, že spor bol prejednaný už v čase, kedy už kotly boli demontované a teda v priebehu konania bolo irelevantné posudzovať, či by boli bývali mohli plne slúžiť účelu kotolne, kým boli zamontované a či ich využívanie, prípadne demontáž boli pre žalovaného hospodárne alebo logické. V priebehu konania už išlo o vec, ktorá nebola zabudovaná v priestoroch žalovaného, keďže kotly boli demontované, zabalené v krabiciach a pripravené na odovzdanie žalobcovi.

89. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou žalobcu, že v prípade demontáže a následnej montáže kotlov u iného zákazníka kotly strácajú svoju hodnotu v dôsledku morálneho opotrebenia. Prípadné zmenšenie majetku na strane žalobcu v podobe ušlého zisku však nie je možné riešiť žalobou o vydanie peňažnej náhrady bezdôvodného obohatenia, ak sa žalobca domnieval, že na jeho strane došlo ku škode, nič mu nebránilo, aby si ju voči žalovanému uplatnil. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd uvádza, že právne posúdenie veci je vždy vecou súdu, avšak v prebiehajúcom konaní neboli zo strany žalobcu produkované skutkové tvrdenia, na základe ktorých by mohol súd prvej inštancie alebo odvolací súd vec posudzovať ako uplatnenie nároku na náhradu škody, preto o nej ani nerozhodoval. Argumentácia, že kotly stratili svoju hodnotu a preto ich nebolo možné vydať (ktorá v pôvodnom zrušenom rozhodnutí okresného súdu viedla okresný súd k záveru, že kotly nebolo možné vrátiť), je v zmysle vyššie uvedeného neakceptovateľná, keďže kotly už boli demontované a objektívne ich bolo možné vrátiť.

90. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že mu nepatrí žiadna peňažná náhrada, pričom poprel záver okresného súdu v tom, že žalobca v konaní nepreukázal, že všetky veci boli žalovanému dodané. Ani s uvedenou námietkou žalobcu sa odvolací súd nestotožnil, pretože okresný súd správne konštatoval v napadnutom rozhodnutí, že na základe vykonaných dôkazov nebolo možné jednoznačne dospieť k záveru, že žalobca dodal žalovanému reguláciu Vitotronic 300-K a vonkajší snímač, prípadne ďalšie príslušenstvo uvedené v rozpise položky č. 6 (bod 145 rozhodnutia okresného súdu). Primárne žalobca nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že k dodaniu regulácie Vitotronic 300-K a vonkajšieho snímača, prípadne ďalšieho príslušenstva žalovanému reálne došlo. V konečnom dôsledku žalobca v odvolaní sám pripustil, že v konaní nemohol predložiť odovzdávací protokol, a to z dôvodu, že k odovzdaniu diela a podpisu odovzdávacieho protokolu by došlo až pri ukončení celého diela, čo ale žalovaný zmaril. Žalobca tak nedisponuje žiadnym

potvrdením, z ktorého by bolo možné zistiť, či spolu s kotlami už do priestorov žalovaného vniesol aj reguláciu a snímač (ktoré ešte neboli z dôvodu nespustenia kotlov pre žalovaného nevyhnutné).

91. Okresný súd sa pritom podrobne zaoberal argumentami, ktoré prezentoval žalobca na podporu tvrdenia, že regulácia a vonkajší snímač žalovanému dodané boli. Okresný súd správne uviedol, že podklad k fakturácii spoločnosti INSTA-PL s.r.o. Prievidza, ktorá dodala žalobcovi tovar za kúpnu cenu 17.959,94 Eur, ani faktúra č. 918122014 nepreukazujú, že uvedené príslušenstvo žalobca žalovanému skutočne dodal. Odvolací súd sa s týmto záverom stotožňuje, keďže fakturácia spoločnosti INSTA-PL s.r.o. Prievidza preukazuje iba toľko, že spoločnosť INSTA-PL s.r.o. Prievidza dodala tovar žalobcovi. Nemá žiadnu výpovednú hodnotu vo vzťahu k tomu, aký tovar bol následne dodaný žalobcom žalovanému.

92. Rovnako, pokiaľ ide o výpoveď svedka C. F., okresný súd správne vyhodnotil vo vzájomnej súvislosti jeho výpoveď na pojednávaní konanom dňa 28.02.2020 a jeho výpoveď uvedenú pri obhliadke dňa 02.12.2022.

93. Svedok F. na pojednávaní konanom dňa 28.02.2020 výslovne uviedol, že k tomu, či v kotolni žalovaného bola namontovaná regulácia Vitotronic 200-H HK 3B, sa nevie vyjadriť. Pri vymenovaní predmetu demontáže uviedol, že boli demontované kotly, demontovala sa aj pripojovacia sada pod kotle, ktorá zabezpečuje ich spojenie do celku Anuloid, ktorý je určený na pripojenie technologického zariadenia do systému, hydraulická kaskáda pre radovú zostavu, hydraulická výhybka DN 65 na DN 80. Pokiaľ ide o spalinovú kaskádu pre 3 kotlové zariadenia a ponorné puzdro, nebol si istý, či boli namontované a teda i demontované, ale skôr si myslí, že tam boli. Predpokladal, že snímač hydraulickej výhybky namontovaný nebol. K uvedenému sa vyjadril preto, lebo snímač hydraulickej výhybky sa montuje, až keď sa ide zariadenie uviesť do prevádzky. Či v kotolni bola namontovaná aj regulácia Vitotronic, sa vyjadriť nevedel.

94. Z citovaných vyjadrení svedka C. F. na pojednávaní konanom dňa 28.02.2020 teda nie je možné dospieť k záveru, že svedok jednoznačne potvrdil, že regulácia a vonkajší snímač boli namontované (a teda ním následne demontované), ale ani k záveru, že svedok jednoznačne vyvrátil, že regulácia a vonkajší snímač boli namontované a že by tvrdil, že ich určite nedemontoval. Z vyjadrenia je možné zistiť iba toľko, že všetko, čo v miestnosti bolo možné demontovať, demontované bolo, bolo uložené do krabíc a odložené, ale nie je možné zistiť, či regulácia a vonkajší snímač demontované boli, dokonca jasne povedal, že sa nevie vyjadriť ani len k tomu, či táto regulácia namontovaná vôbec bola.

95. Pokiaľ sa potom ten istý svedok C. F. na obhliadke dňa 02.12.2022 (vykonaného s odstupom ďalších 2 rokov) vyjadril, že „regulácia Vitotronic 300-K a vonkajší snímač by sa mali nachádzať v krabici“, ide o dve vzájomne rozporné svedectvá. Pokiaľ v roku svedok 2020 nemohol potvrdiť ani len to, že sa regulácia v miestnosti vôbec nachádzala, pravdepodobnosť že v roku 2022 môže s istotou tvrdiť, že „by sa mala nachádzať v krabici“, čo implikuje že ju do tej krabice mal v roku 2020 zabaliť, je príliš nízka na to, aby uvedené vyjadrenie mohlo stačiť na vyvodenie skutkového záveru, že svedok potvrdil prítomnosť regulácie a vonkajšieho snímača u žalovaného v čase demontovania zariadenia a osobitne v čase vykonania obhliadky. Konštatovanie, že „regulácia Vitotronic 300-K a vonkajší snímač by sa mali nachádzať v krabici“ nie je jednoznačným potvrdením toho, že svedok demontoval reguláciu a vonkajší snímač, je iba vyjadrením domnienky, že by sa regulácia a vonkajší snímač mali nachádzať v krabici. Takto neurčito vyjadrená domnienka nemôže postačovať na potvrdenie skutočnosti, že ku dňu demontáže v roku 2015 sa regulácia a vonkajší snímač naozaj v priestoroch žalovaného nachádzala a že ju žalobca žalovanému dodal. Obe skutkové zistenia (fakturácia spoločnosťou INSTA-PL s.r.o. a vyjadrenie svedka C. F.) tak boli okresným súdom vyhodnotené správne, keď okresný súd dospel k záveru, že z nich nie je možné dospieť k jednoznačnému konštatovaniu, že žalobca dodal žalovanému aj reguláciu a vonkajší snímač.

96. Iba nad rámec uvedeného upozorňuje odvolací súd, že predmetom tohto konania nie je uplatnenie nároku z porušenia povinností žalovaného, ktorá by mohla spočívať v tom, že nezabezpečil riadnym spôsobom úschovu vecí, ktoré patrili žalobcovi. Predmetom tohto konania je vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca, rovnako ako žalovaný pri obhliadke zistili, že regulácia a vonkajší snímač sa u žalovaného nenachádzajú. Pokiaľ sa u neho nenachádzajú, nie je možné konštatovať, že sú predmetom jeho bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ potom nie sú predmetom bezdôvodného obohatenia

žalovaného, nebolo by ani možné rozhodnúť, že sa musí poskytnúť peňažná náhrada za niečo, čo nepredstavuje predmet bezdôvodného obohatenia, keďže sa to u žalovaného nenachádza. Prípadná strata alebo zničenie veci totiž nie je bezdôvodným obohatením, môže byť porušením určitej povinnosti rezultujúcej v povinnosti nahradiť škodu. Toto však predmetom konania od počiatku nebolo. Uvedené uvádza odvolací súd preto, že v zásade je súd vždy povinný uvedené skutkové tvrdenia posúdiť tak, aby sám uviedol, na základe akého titulu sú uplatnené, keďže iura novit curia. Právne posúdenie súd robí z úradnej povinnosti, a to aj bez návrhu v prípade, ak skutkové tvrdenia strán sú dostačujúce na to, aby mohol dôjsť k záveru, že nárok vznikol z určitého právneho dôvodu. Pokiaľ okresný súd posudzoval vec výlučne na základe uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, postupoval správne a odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením stotožnil a nezistil, že by skutkové tvrdenia uvedené žalobcom umožňovali priznanie jeho nároku z iného právneho titulu.

97. Žalobca v odvolaní poukázal na skutočnosť, že okresný súd síce konštatoval, že je povinnosťou žalobcu preukázať skutočnosť, čo bolo skutočne žalovanému dodané, ale nezobral pritom do úvahy tvrdenie žalobcu, že žalobca nebol prizvaný k účasti pri demontáži kotlov s príslušenstvom. Ani argument, že žalobca nebol pri demontáži kotlov, ho nezbavuje povinnosti preukázať, ktoré veci žalobcovi dodal, pokiaľ sa domáha peňažnej náhrady za to, že sa jeho veci u žalobcu nachádzajú. Bez ohľadu na to, ako prebiehala demontáž, žalobca je povinný uniesť dôkazné bremeno o tom, že veci žalovanému dodané boli. Nie je možné preniesť dôkazné bremeno na to, aké veci sa u žalovaného nachádzali, na žalovaného. Nárok uplatnený voči žalovanému je totiž nárokom uplatneným žalobcom, preto všetky skutkové tvrdenia týkajúce sa vymedzenia rozsahu dodaných vecí zaťažuje žalobcu a pokiaľ si žalobca neuplatnil nárok na vydanie týchto vecí, ale na ich peňažnú náhradu, žalobcu zaťažuje aj preukázanie výšky peňažnej náhrady, ktorú si v konaní uplatnil. Zároveň považuje odvolací súd námietku žalobcu, že nebol prizvaný k účasti pri demontáži kotlov za nekorektnú, keďže žalovaný už listom zo dňa 06.08.2015 žalobcu vyzval, aby si demontáž kotlov vykonal sám. Týmto spôsobom mohol už v auguste 2015 žalovaný zabezpečiť vlastný odborný dohľad pri demontáži kotlov a zistiť, ktoré príslušenstvo k týmto kotlom sa v priestoroch žalovaného nachádzalo alebo nenachádzalo.

98. Keďže žalobca v odvolaní sám skonštatoval, že súd prvej inštancie správne uviedol, že dielo nebolo zo strany žalovaného prevzaté, aj z uvedeného vyplýva, že žalobca nedokáže preukázať, ktoré všetky súčiastky žalovanému reálne dodané boli a ktoré neboli. V zmysle uvedeného nie je možné stotožniť sa s tvrdením žalobcu, že bolo povinnosťou žalovaného preukázať, aké prvky technologického príslušenstva vrátane kotlov boli v jeho priestoroch demontované. Bolo naopak povinnosťou žalobcu, ktorý si uplatnil peňažnú náhradu za bezdôvodné obohatenie presne uviesť, za ktoré prvky technologického príslušenstva si túto peňažnú náhradu uplatňuje a preukázať, že práve tie prvky, za ktoré si náhradu uplatňuje, žalovanému dodal a že na strane žalovaného predstavujú bezdôvodné obohatenie.

99. Úvahy žalobcu o tom, akým spôsobom sa mala počítat výška peňažnej náhrady, na ktorú by mal žalobca nárok, sú potom irelevantné vo vzťahu k tomu, že v konaní nebolo preukázané dodanie regulácie a vonkajšieho snímača, vo vzťahu ku ktorým si peňažnú náhradu v odvolacom konaní naďalej uplatňuje a zároveň nebolo preukázané, že regulácia a vonkajší snímač predstavujú bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, keďže naopak z dokazovania vyplynulo, že tieto sa u žalovaného ani len nenachádzajú. Okresný súd preto postupoval správne, pokiaľ ani výšku peňažnej náhrady v tomto zmysle neskúmal.

100. Žalobca v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva aj voči závislým výrokom okresného súdu o nároku na náhradu trov konania. V tejto časti však žiadne odvolacie dôvody neuviedol, preto neboli predmetom odvolacieho prieskumu.

101. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný, preto rozhodnutie okresného súdu preskúmal len v rozsahu dôvodov vymedzených v odvolaní. Zároveň odvolací súd nezistil vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je povinný prihliadať aj keď neboli v odvolaní uplatnené (§ 380 ods. 2 CSP).

102. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je v napadnutej časti vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

103. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalovanému voči žalobcovi, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

104. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).